

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับหลักสูตร
วิชาผู้ศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

ปริญญานิพนธ์

ของ

ณรงค์ นาคเจริญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ ศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177583

ความคิดเห็นของครูสอนสุขศึกษาในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับหลักสูตร
วิชาสุขศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

บทคัดย่อ

ของ

ณรงคื นาคเจริญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ ศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2527

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอน
ผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช 2521 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการ
พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามความคิดเห็น
เกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าแบบสอบถามนี้แยก
หัวข้อการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ด้าน คือ ความมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน
การประเมินผล และการบริหารบริการหลักสูตร

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลไปใช้กับครูผู้สอนผู้ศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 11 จำนวน 168 คน และรวบรวมแบบสอบถาม
คืนได้เป็นจำนวน 148 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.09 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด นำข้อมูล
ที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู
ในด้านความมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและ
การบริการหลักสูตร โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามวิถีทางการศึกษาในระดับต่างกัน วิถีทาง
วิชาเอกต่างกัน ประสบการณ์การสอนต่างกัน และครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่าหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช
2521 มีความเหมาะสมแล้ว

ในการเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของครูที่มีวิถีทางการศึกษาในระดับ
ต่างกัน วิถีทางวิชาเอกต่างกัน และประสบการณ์การสอนต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยว
กับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช 2521 ไม่แตกต่างกันในทุกด้านคือ ด้านความมุ่งหมาย
เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการหลักสูตร
แต่เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ครูทำการสอนพบว่า ครูที่
สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน นอกจากด้าน
ความมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นแตกต่างกับครู
ที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE OPINIONS OF HEALTH EDUCATION TEACHERS IN EDUCATION REGION 11
REGARDING HEALTH EDUCATION CURRICULUM OF B.E. 2521
LOWER SECONDARY EDUCATION CURRICULUM.

AN ABSTRACT

BY

NARONG NAKHACHAROEN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of education degree
at Srinakharinwirot University
March 1984

The research was designed to study the opinions of health education teachers on Health Education Curriculum B.E. 2521 in order to develop a guideline for curriculum development. The instruments used in this research were the questionnaires in form of rating scales. The questionnaires were divided into 5 aspects, namely , objective, content, activity, evaluation, and curriculum service and administration.

The questionnaires were used with one hundred and sixty - eight matayomsuksa one teachers of health education in the Eleventh Educational Region. One hundred and forty - eight questionnaires were returned, accounted for 88.09 percent of all the samples. The data were then analyzed to obtain means and standard deviations, and the comparison of teachers' opinions on the aspects of objective content, activity, evaluation, and curriculum service and administration. The samples were categorised according to their educational levels areas of their majors, teaching experiences, and sizes of schools where they were teaching at the time of the study inception.

The results of this research revealed the opinions of health education teachers on Health Education Curriculum B.E. 2521 as the ideal one.

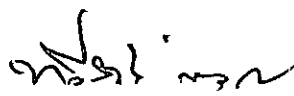
The comparison of teachers' opinions according to levels of educational qualification areas of their majors, and various teaching experiences indicated that there was no difference in most aspects. However, the comparison of teachers' opinions according to sizes of schools pointed out that teachers from difference sizes of schools

did not show their difference in opinions on most of the points except for the curriculum objective, on which the teachers from small schools had shown statistically significant difference in their opinions from those of medium and large sizes schools, at .05 level.

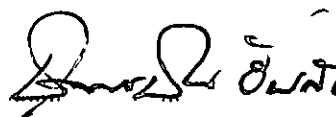
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

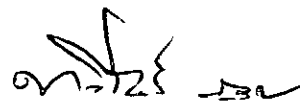
คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

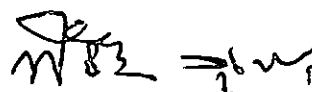
 ประธาน

 กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

 กรรมการ

 กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

การทำปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากอาจารย์ ดร.ชนวรรณ อัมสมบูรณ์ และอาจารย์ทวีสิทธิ์ สิทธิกร ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญผ่อง วรรณภิรมย์ อาจารย์พิชัย ฅองรัตน์ ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็นและแนะนำช่วยเหลือ ขยายชุดงานผู้บริหารโรงเรียน คณะครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาและ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 11 ซึ่งให้ความร่วมมือในการ ตอบแบบสอบถาม และการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ทำให้ปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลงด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณทัศนชัย นาคเจริญ และขอบคุณ ทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัย ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคนที่ไ้กรุณาช่วยเหลือในทางต่าง ๆ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ณรงค์ นาคเจริญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ว่า	7
ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้ว่า	8
ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้ว่า	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	12
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
ผลงานวิจัยในประเทศ	26
ผลงานวิจัยต่างประเทศ	32
สมมุติฐานในการวิจัย	34
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ	36
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	46
ความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา	
พุทธศักราช 2521	49
เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชา	
สุขศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยแยกตามวุฒิทางการศึกษา วุฒิ	
ทางวิชาเอก ประสบการณ์การสอน ขนาดโรงเรียน	65
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	78
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	78
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	78
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	79
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
อภิปรายผลการวิจัย	82
ข้อเสนอแนะทั่วไป	87
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	88
ปัญหาอุปสรรคในการวิจัยครั้งนี้	89
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	97

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาศึกษา	36
2	จำนวนครูจําแนกตามเพศ	47
3	จำนวนครูจําแนกตามระดับทางการศึกษา	47
4	จำนวนครูจําแนกตามวิชาเอก	48
5	จำนวนครูจําแนกตามประสบการณ์การสอน	48
6	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมาย ด้าน ความชัดเจนการใช้ภาษาและความเข้าใจ	50
7	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมาย ด้าน ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	51
8	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมาย ด้าน ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	52
9	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมาย ด้าน ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	53
10	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมาย ด้าน สามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายได้	54
11	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องโภชนาการ	55
12	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องสุขภาพ ส่วนบุคคล	56
13	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องสวัสดิศึกษา	56
14	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องการปฐม พยาบาล	57

ตาราง

หน้า

15	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องโรคติดต่อ	58
16	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องประวัติและ ผลงานของบุคคลสำคัญ	58
17	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	59
18	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนรู้การสอน	60
19	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านแผนการสอนของกรมวิชาการ	61
20	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านเวลาเรียน	61
21	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านวิธีประเมินผลความรู้ตาม ความมุ่งหมาย	62
22	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการตัดสินผลการเรียน	63
23	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการบริหารและการบริการ หลักสูตร	64
24	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านความมุ่งหมาย ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	65
25	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านเนื้อหาระหว่าง ครูที่มีวุฒิต่างกัน	66
26	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	67
27	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการประเมินผล ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	68
28	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการบริหารและ การบริการหลักสูตร	68

ตาราง

หน้า

29	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความ มุ่งหมายระหว่างครูที่มีวุฒिवิชาเอกต่างกัน	69
30	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเนื้อหา ระหว่างครูที่มีวุฒिवิชาเอกต่างกัน	69
31	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนการสอนระหว่างครูที่มีวุฒिवิชาเอกต่างกัน	70
32	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการ ประเมินผลระหว่างครูที่มีวุฒिवิชาเอกต่างกัน	71
33	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร และการบริการหลักสูตรระหว่างครูที่มีวุฒिवิชาเอกต่างกัน	71
34	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความ มุ่งหมายระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน	72
35	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเนื้อหา ระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน	72
36	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนการสอนระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน	73
37	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประเมิน ผลระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน	73
38	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร และการบริการหลักสูตรระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน	74
39	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความมุ่งหมาย ของหลักสูตรระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน	74

ตาราง

หน้า

40	ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาด ต่างกันในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นรายคู่	75
41	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเนื้อหา ระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน	76
42	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนการสอนระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน	76
43	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการ ประเมินผลระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน	77
44	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร และการบริการหลักสูตรระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน	78

บทนำ

ภูมิหลัง

สุขภาพที่ดีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นของชีวิตมนุษย์ทุกคน ตั้งแต่เกิดจนตาย โครงการการศึกษาเพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเอกเทศบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ให้มีสุขภาพดีนั้น คือ สุขศึกษา ซึ่งสามารถจัดได้ทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน อาจจัดในรูปของสุขศึกษาในโรงเรียน สุขศึกษาในโรงพยาบาลหรือศูนย์การแพทย์ต่าง ๆ และสุขศึกษาในชุมชน แต่โครงการสุขศึกษาในโรงเรียนเป็นนิยามรับผิดชอบของโรงเรียน ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทุก ๆ คน เพื่อให้มีผลต่อสุขภาพที่ดีทั้งทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมของนักเรียนและบุคลากรทุก ๆ คนในโรงเรียน (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2522 : 27)

วิชาสุขศึกษาจึงเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่เด็ก เพราะการเรียนสุขศึกษาเป็นการเตรียมตัวเด็กให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ปัจจุบัน นักการศึกษาและนักสาธารณสุขได้เล็งเห็นความสำคัญของการสุขศึกษายิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะสุขภาพของประชาชนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ถ้าประชาชนทุกคนมีสุขภาพดีแล้ว การพัฒนาประเทศก็จะบังเกิดผลดีตามไปด้วย รัฐจึงตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องของการส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดี มีร่างกายแข็งแรงเป็นประโยชน์แก่ตนเอง และสังคม จะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและแผนพัฒนาการศึกษาทุกฉบับที่ผ่านมา จะต้องกำหนดเรื่องนี้ไว้เป็นเป้าหมายหลักข้อหนึ่ง ทั้งในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ได้กำหนดความมุ่งหมายของแผนไว้ตอนหนึ่งว่า "เพื่อมุ่งส่งเสริมคุณภาพของพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิตและทำประโยชน์แก่สังคม โดยเน้นการศึกษาเพื่อสร้างเสริมความอยู่รอดปลอดภัย ความมั่นคงและความผาสุกร่วมกันในสังคมไทยเป็นประการสำคัญ" จุดมุ่งหมายของการศึกษาจึงมุ่งพัฒนาพลเมืองให้มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ (กระทรวงศึกษาธิการ

2520 : 1) ซึ่งจุดมุ่งหมายสุดท้ายของสุขศึกษา คือ เพื่อให้บุคคลและประชาชนมีสุขภาพที่ดีสุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ดังนั้นการดำเนินงานสุขศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยแก้ปัญหาสุขภาพของประชาชนได้เป็นอย่างดี เพราะปัญหาสุขภาพเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต ซึ่งแปรเปลี่ยนตามเพศ วัย และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ 2525 : 64 - 65) การให้สุขศึกษาจึงเป็นขบวนการที่จะช่วยให้ประชาชนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสุขภาพ ทั้งทางด้านความรู้ หัตถ์ศนคติ และการปฏิบัติ อันเป็นผลให้บุคคลหรือชุมชนมีสุขภาพที่ดีขึ้นเอง

สำหรับในแง่ของการศึกษาถือว่าสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตและเจริญงอกงาม และพัฒนาในทุก ๆ ด้านในทวีปพุทธ มุททสจะเจริญงอกงาม ไม่ก็พอเมื่อบุคคลนั้นมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ การจัดการศึกษา ถึงแม้ว่าจะจัดใดก็วิเศษเพียงใดก็ตาม ถ้าผู้เรียนสุขภาพไม่ดีแล้ว การศึกษาเล่าเรียนก็จะไม่ได้รับผลอย่างเต็มที่ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี การศึกษาเล่าเรียนก็ย่อมจะดำเนินไปโดยสะดวก ดังนั้นการที่จะให้การศึกษากับใคร ๆ สมควรที่จะให้ผู้เรียนมีสุขภาพดีเสียก่อน เพราะปัจจุบันในชีวิตจริงของคนเรานั้นจำเป็นต้องศึกษาเพื่อรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ และเพื่อปรับปรุงส่งเสริมสุขภาพให้ดียิ่งขึ้น แต่ในขณะเดียวกันคนเราก็ก็น่าเป็นต้องมีสุขภาพที่สมบูรณ์ เพื่อที่จะศึกษาเล่าเรียนและใช้ความรู้ที่ได้มานั้นให้เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง สังคมและประเทศชาติ การปรับปรุงส่งเสริมสุขภาพจึงจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษา

การสร้างเสริมทางด้านสุขภาพและปลูกฝังพฤติกรรมอนามัยในกลุ่มประชากรวัยเรียนนั้น เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของโรงเรียน เพื่อให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ได้กำหนดให้โรงเรียนดำเนินการตามโครงการสุขภาพในโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 อย่างด้วยกันคือ การจัดโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะ การจัดบริการสุขภาพและการสอนสุขศึกษา โครงการสุขภาพในโรงเรียนจึงเป็นโครงการที่สำคัญมากที่โรงเรียนจักให้แกเด็ก การที่โรงเรียนจะช่วยสร้างเสริมความมี

สุขภาพดี ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ให้แก่เด็กวัยเรียนนั้น เพื่อให้ตรงตามหลักการการศึกษาที่ถูกต้อง จึงต้องดำเนินการทั้ง 3 ด้านนี้ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางสุขภาพและพฤติกรรม จึงจะได้ประโยชน์คุ้มค่า เพราะกิจกรรมทั้ง 3 อย่างนี้ มีลักษณะสัมพันธ์และช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอยู่โดยตลอด

องค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านสุขภาพได้นั้นต้องอาศัยหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นวิถีทางที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมุ่งสู่จุดหมายปลายทางที่สำคัญคือ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนเค้าโครงหรือโครงสร้างของการปฏิบัติงานทางการศึกษาหลักสูตรวิชาสุขศึกษาจึงต้องครอบคลุมเอาโครงการสุขภาพในโรงเรียนเข้าไว้ทั้งหมด (สุชาติ โสมประยูร 2525 : 56)

คัตเลอร์ ทัต เป็นศูนย์กลางของกระบวนการศึกษาทั้งหมดที่ให้การศึกษากับเด็ก และจะมีส่วนช่วยโดยตรงต่อการเรียนรู้ของเด็ก ดังนั้นหลักสูตรจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาโดยทั่วไป การศึกษาจะดีหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับหลักสูตร ทั้งนี้ Dr. Leslie W. Irwin ศาสตราจารย์วิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยบอสตัน สหรัฐอเมริกา (สุชาติ โสมประยูร 2525 : 56 อ้างอิงมาจาก Irwin. n.d.) ได้กล่าววว่า "หลักสูตรเป็นทั้งหัวใจและดวงวิญญาณของการศึกษา" ด้วยเหตุนี้หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนวิถีทางที่จะนำคนไปสู่ความสำเร็จตามแผนการศึกษาแห่งชาติที่สำคัญ การจัดการศึกษาในประเทศใดก็ตามจะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามที่กำหนด ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการและเป็นแนวทางในการให้การศึกษา

หลักสูตรวิชาสุขศึกษาในแต่ละยุคแต่ละสมัยย่อมแตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาจึงได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับยุคและสมัยเรื่อยมา ในปี พ.ศ. 2438 กระทรวงธรรมการได้กำหนดให้นักเรียนในประโยค 1 ชั้น 2 อ่านหนังสือวิชานารี เรื่อง "ร่างกายของเรา" (กระทรวงศึกษาธิการ 2507 : 14) นับเป็นแบบเรียนเล่มแรกเกี่ยวกับวิชาสุขศึกษาและเป็นหลักฐานอันแรกพอที่จะกล่าวได้ว่าการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนได้เริ่มขึ้นแล้ว ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2452 ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาสุขศึกษา โดยกำหนดให้มีการสอนวิชา "การรักษาทัว" แก่เด็กในชั้นมูลศึกษา เพื่อเตรียมเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา ซึ่งหลักสูตรได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ว่า "เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้จักปฏิบัติตนให้มีความสะอาดแห่งร่างกาย และรักษาวิตีให้เป็นไปโดยสุจริต การฝึกวิชานี้ไม่ใช่แต่เพียงให้รู้ไว้เท่านั้น ต้องปฏิบัติจึงจะเป็นประโยชน์แก่ตนและต้องทำให้เคยไปเสียแต่เด็ก" (สุชาติ โสมประยูร 2525 : 58) และวิชาการรักษาทัวนี้เป็นวิชาบังคับที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียน (ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ 2523 : 173) >

ต่อมา พ.ศ. 2456 ได้มีการเปลี่ยนหลักสูตรมูลศึกษามาเป็นประถมศึกษาและปรับปรุงชั้นที่สูงขึ้นมาเป็นมัธยมศึกษา (ต้น กลาง ปลาย) ในหลักสูตรนี้ได้นำเอาวิชาการรักษาทัวจากหลักสูตร พ.ศ. 2452 มาใช้ และใช้ต่อมาอีกในหลักสูตร พ.ศ. 2464, พ.ศ. 2471, พ.ศ. 2475 และในปี พ.ศ. 2475 นี้ได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติฉบับที่ 1 โดยได้ระบุถึงความสำคัญของสุขภาพของเด็กไว้ด้วย

ในหลักสูตร พ.ศ. 2480 และ พ.ศ. 2491 วิชาสุขศึกษาได้มีการปรับปรุงให้มีเนื้อหามากขึ้นและให้เรียนถึงชั้นมัธยมศึกษา (ม.1 - 3) และได้ขยายเนื้อหาของวิชาสุขศึกษาให้กว้างขวางมากขึ้นในหลักสูตร พ.ศ. 2493 ต่อมาในปี พ.ศ. 2494 ได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติฉบับที่ 2 โดยให้มีพลศึกษาเป็นความมุ่งหมายของหนึ่งในองค์สี่แห่งการจัดการศึกษา

ต่อมาการจัดการศึกษาได้มีการรวมเอาวิชาต่าง ๆ เข้าเป็นหมวดวิชา โดยเอาวิชาสุขศึกษาอยู่ในหมวดวิชาสังคมศึกษาตามหลักสูตรพิเศษมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2495 และรวมอยู่ในหมวดวิชาธรรมชาติศึกษาตามหลักสูตร ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พ.ศ. 2498

พ.ศ. 2503 มีการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติ ฉบับที่ 3 วิชาสุขศึกษาถูกจัดให้รวมอยู่ในหมวดพลานามัย ทั้งในชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยกำหนดให้มีการสอนวิชาสุขศึกษาแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีการสอนวิชาสุขศึกษาแต่อย่างใด

พ.ศ. 2514 กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาหลักสูตรขึ้นใหม่สำหรับใช้กับโรงเรียน
ในโครงการมัธยมแบบผสม และได้ออกคณาจารย์การสอนวิชาสู่ศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย จนในปี พ.ศ. 2518 กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ประกาศใช้หลักสูตรประโยค
มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดให้วิชาสู่ศึกษารวมอยู่ในหมวดพลานามัย และเป็นวิชา
บังคับที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียน

จะเห็นได้ว่าหลักสูตรทุกระดับที่ผ่านมาเป็นหลักสูตรที่สำเร็จขึ้นมาด้วยความเพียร
พยายามของบุคคล ผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในแต่ละสมัยที่ได้สร้างและปรับปรุงให้เหมาะสม
กับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้คนในสมัยนั้น แต่เนื่องจากสมัยต่อมาสภาพทาง
เศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะความเจริญ
ก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ มีมาก ประกอบกับปัญหาการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของ
ประชากร จึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องเปลี่ยนแปลงและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เหมาะ
สมกับสภาพของผู้เรียนและสภาพของสังคม

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 ได้ประกาศใช้มานาน ไม่มีการ
เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของหลักสูตร จึงทำให้หลักสูตรล้าสมัยไม่เหมาะสมกับสภาพของ
สังคมในปัจจุบัน ทั้งที่คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (คณะกรรมการวางแผน
พื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา 2518 : 123 - 127) ได้เสนอรายงานขอบทรับรองของ
หลักสูตร ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ต้องมีการ ปฏิรูปการศึกษา สำหรับขอบทรับรองของหลักสูตรมี
สาระสำคัญพอจะสรุปได้ว่า หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หลักสูตรกำหนดความ
มุ่งหมายไว้มากเกินไปกำลังที่ครูจะปฏิบัติให้ได้ล ความมุ่งหมายไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของ
ของเด็กไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงของบ้านเมือง เนื้อหาสาระขาดความยืดหยุ่น
หลักสูตรกำหนดทุกอย่างไว้อย่างตายตัว ขวงเวลาเรียนไม่ยืดหยุ่น เวลาเรียนทั้งปีก็น้อย ใน
ขณะที่เนื้อหาสาระมีมาก เนื้อหาในหลักสูตรไม่จบในตัวเอง เนื้อหาสาระมุ่งไปสู่การเรียน
ต่อชั้นสูง แต่สภาพความเป็นจริงมีผู้เรียนเป็นส่วนน้อยที่เรียนต่อชั้นสูง ส่วนใหญ่ต้องออกไป
ใช้แรงงาน ความรู้ที่ได้จึงสูญเปล่าไร้ประโยชน์เสียมาก/ความบกพร่องของหลักสูตรอีก
ประการหนึ่ง ได้แก่ การนำเอาหลักสูตรไปปฏิบัติจริง โดยที่มิงานวิจัยหลายเรื่องได้ชี้ให้

เห็นว่า หลักสูตรไม่ได้สื่อความหมายต่อครูที่จะนำเอาหลักสูตรไปใช้จริง ครูจึงหันไปยึดแบบเรียนของเด็กเป็นหลัก การเรียนการสอนทุกวิชาจึงอยู่ในลักษณะของการท่องจำข้อความในแบบเรียน ซึ่งมีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำมากแทบจะทุกวิชา

ด้วยเหตุที่หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 มีขอบเขตรองดังกล่าวกังนั้นหลังจากที่ได้มีการเสนอรายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษาแล้ว ในปี พุทธศักราช 2520 มีการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติ ฉบับที่ 4 ได้จัดให้จำนวนปีของการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเท่ากัน (เป็นแบบ 6 - 3 - 3) กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และได้เริ่มใช้ในการจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศในปีเดียวกัน การสอนวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรนี้กำหนดให้นักเรียนเรียนวิชาสุขศึกษาทุกปี ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตลอดถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และได้มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับปัญหาสุขภาพที่นักเรียนประสบอยู่ในชีวิตประจำวันกับได้พิจารณาให้สอดคล้องกับความเป็นและความต้องการ ความสนใจของนักเรียนวัยต่าง ๆ กันด้วย (ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ 2523 :

174)

สำหรับวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้รวมอยู่ในกลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ ซึ่งประกอบด้วยวิชาพลานามัย (วิชาพลศึกษา และวิชาสุขศึกษา) วิชาศิลปศึกษา โดยกำหนดให้วิชาสุขศึกษาเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียน การสอนกำหนดให้สอนสัปดาห์ละ 1 คาบ ทั้ง 2 ภาคการศึกษา ตลอด 3 ปี

เนื่องจากวิชาสุขศึกษาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้มีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงใหม่ ซึ่งแตกต่างจากวิชาสุขศึกษาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 และวิชาสุขศึกษาในหลักสูตรฉบับก่อน ๆ มาก ทั้งในด้านความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกระบวนการประเมินผล กังนั้นการที่จะทราบว่าวิชาสุขศึกษาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521 นี้ จะมีข้อดีข้อเสียอย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่ หลักสูตรบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการมากน้อยเพียงใด มีข้อบกพร่องที่ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขประการใดหรือไม่ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ทราบข้อเท็จจริงและข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เป็นแนวทางในการเสนอแนะหรือพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรวิชาสุขศึกษาให้เหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้
 - ก. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
 - ข. เนื้อหาสาระสำคัญ
 - ค. กิจกรรมการเรียนการสอน
 - ง. การประเมินผล
 - จ. การบริหารและการบริการหลักสูตร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแยกตามวิถีทางการศึกษา ประสิทธิภาพในการสอน
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาสุขศึกษา เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแยกตามขนาดโรงเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร วิชาสุขศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้นำไปประกอบการพิจารณา เพื่อปรับปรุงแก้ไข หลักสูตรให้เหมาะสมต่อไป
2. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า เสนอผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ เรียนการสอนวิชาสุขศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ทราบถึงปัญหาและการแก้ปัญหาอัน จะเป็นผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสุขศึกษาได้ผลดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของครูและอาจารย์ที่สอน วิชา สุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ในเขตการศึกษา 11
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและอาจารย์ที่สอนวิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ในเขตการศึกษา 11
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - ก. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 1. วุฒิทางการศึกษา
 2. ประสบการณ์ในการสอน
 3. ขนาดโรงเรียน
 - ข. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คานิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกและแนวความคิดต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อ วัตถุประสงค์ของ ตลอดจนบุคคลและสถานการณ์ ตามปกติแล้วความคิดเห็นจะเกิดจากพื้นฐาน ข้อเท็จจริง และประสบการณ์ของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้น/ในที่นี้หมายถึง ความคิดเห็นและความรู้สึกเฉพาะของครูที่มีต่อความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระสำคัญ กิจกรรม การเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการหลักสูตร วิชาสุศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.1 ความคิดเห็นในคานความมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาสุศึกษา ในคานความชัดเจนสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน การเข้าใจง่ายและปฏิบัติได้

1.2 ความคิดเห็นในคานเนื้อหาสาระสำคัญ หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อรายละเอียดของเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ในคานความครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสมกับวัย ความยากง่าย ความมากมาย

1.3 ความคิดเห็นในคานกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ในคานความสอดคล้องกับเนื้อหาเหมาะสมกับวัยผู้เรียน

1.4 ความคิดเห็นในคานการประเมินผล หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อตัดสินหรือสรุปว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด

1.5 ความคิดเห็นในคานการบริหารและการบริการหลักสูตร หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อการวางแผนแนะนำ และการช่วยเหลือในคานต่าง ๆ ที่สามารถส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุศึกษา ซึ่งได้แก่ การให้การอบรมครู ความช่วยเหลือแนะนำในการผลิตสื่อการเรียน

2. การใช้หลักสูตร หมายถึง การที่ครูผู้สอนนำเอาหลักสูตรมาทำเป็นโครงการสอน แผนการสอน โดยใช้คู่มือการใช้หลักสูตร สื่อการเรียนประเภทต่าง ๆ เพื่อนำไปจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้การสอนทั้งหมด

3. ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง องค์ประกอบที่ทำให้ครูและอาจารย์ผู้สอนผู้ศึกษาไม่สามารถนำเอาหลักสูตรไปใช้สอนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตรงตามจุดมุ่งหมาย

4. วิชาผู้ศึกษา หมายถึง วิชาที่ตัวผู้กระบวนการศึกษาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ อันเป็นผล ทำให้บุคคลหรือชุมชนมีสุขภาพดี

5. ครูผู้สอนผู้ศึกษา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนวิชาผู้ศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ในเขตการศึกษา 11

6. วุฒิต่างการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดในวิชาชีพครู ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ

6.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

6.2 ปริญญาตรี

6.3 สูงกว่าปริญญาตรี

7. ประสบการณ์ทางการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มต้นทางการสอนวิชาผู้ศึกษา โดยนับรวมปีการศึกษา 2526 ด้วย จำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ

7.1 ต่ำกว่า 5 ปี

7.2 5 - 10 ปี

7.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

8. ขนาดโรงเรียน หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งกรมสามัญศึกษา พิจารณาจากจำนวนนักเรียน (กรมสามัญศึกษา 2521 : 8) โดยจำแนกออกเป็น 3 ขนาด คือ

8.1 โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 คนลงมา

8.2 โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501 – 1,500 คน

8.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

9. เขตการศึกษา 11 หมายถึง เขตบริหารการศึกษา ซึ่งครอบคลุมพื้นที่บางส่วน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 5 จังหวัด คือ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์
และศรีสะเกษ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรมีความสำคัญในฐานะที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างปรัชญาการศึกษา ซึ่งเป็นอุดมคติ อุดมการณ์อันสูงสุดที่รัฐใช้เป็นหลักยึดในการจัดการศึกษาให้กับประชาชนภายในประเทศ กับสัมฤทธิผลทั้งมวลในตัวผู้เรียนอันเกิดจากการให้การศึกษา ดังนั้นหลักสูตรจึงเป็นโครงการให้การศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับความต้องการของการศึกษาที่กำหนดไว้ (ชวาล แพริตกุล 2517 : 7)

หลักสูตรได้มีผู้ให้ความหมายในทฤษฎีต่าง ๆ กัน เช่น สุมิตร คุณานุกร (สุมิตร คุณานุกร 2518 : 2) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า "หลักสูตร คือ โครงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและเพื่อให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษาที่วางไว้" ชารง บัวศรี (ชารง บัวศรี 2504 : 64) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า "หลักสูตร หมายถึง ประสิทธิภาพทางการศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนอบรมในทางต่าง ๆ อย่างที่ผู้สอนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมของตนได้อย่างเป็นสุข" สุชาติ โสมประยูร (สุชาติ โสมประยูร 2525 : 56) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า "หลักสูตร หมายถึง ประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่นักเรียนจะได้หาการศึกษาและปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์แก่ตนเอง" ปิณญา สมบูรณ์ศิลป์ (ปิณญา สมบูรณ์ศิลป์ 2523 : 177) กล่าวว่า "หลักสูตร คือ บรรดาประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน โดยมีโรงเรียนเป็นศูนย์กลางและอำนวยความสะดวก หลักสูตรจึงมีได้ หมายถึง เพียงแต่เนื้อหาของวิชาที่จะนำมาสอน แต่หมายรวมถึงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทั้งภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียนด้วย"

สำหรับในต่างประเทศนั้น บอบบิท (Bobbitt, 1981 : 42) ได้กล่าวถึงหลักสูตรไว้ว่า "หลักสูตร คือ รายการของสิ่งต่าง ๆ ที่นักเรียนและเยาวชนจะต้องหาและต้องประสบ"

เบเวอร์รีและแมททิว (Beverly and Mathew. 1972 : 20) ให้นิยามเกี่ยวกับหลักสูตรไว้ว่า "หลักสูตร คือโครงร่างอย่างเป็นระบบทางการศึกษาที่จัดไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้ได้ผลตามความมุ่งหมาย มิได้หมายถึงการศึกษาในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงกิจกรรมอื่น ๆ นอกห้องเรียนอีกด้วย" วิลกูส์ (Willgoose. 1974 : 78) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า "หลักสูตรมีความหมายรวมถึงโปรแกรมในการเรียนการสอนทั้งหมดของโรงเรียนที่วางไว้ตลอดปี รวมทั้งกิจกรรมนอกหลักสูตรที่โรงเรียนได้จัดให้แก่งานด้วย

ครูก (Krug. 1957 : 3) ได้กล่าวถึงหลักสูตรไว้ว่า "หลักสูตรประกอบด้วยสื่อการสอนที่ใช้โดยโรงเรียน เพื่อให้โอกาสทางการเรียนที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้" อีกคนหนึ่งคือ ทาบา (Taba. 1962 : 10) ก็กล่าวถึงหลักสูตรว่า "เป็นแนวทางในการเตรียมพลเมืองให้เป็นสมาชิกที่สามารถสร้างผลผลิตให้แก่วัฒนธรรมของเรา" จากผู้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ พอจะสรุปได้ว่าหลักสูตรเป็นเอกสารที่เขียนขึ้นเสมือนกฎข้อบังคับ เป็นแนวทางปฏิบัติที่ผู้เกี่ยวข้องของระดับนโยบายที่กำหนดไว้เพื่อให้โรงเรียนและครูปฏิบัติตาม

หลักสูตรในฐานะที่เป็นแม่บทของการจัดการศึกษา เมื่อประกาศใช้ไปแล้วจำเป็นต้องมีการติดตามผลเพื่อศึกษาว่า หลักสูตรนั้นเป็นหลักสูตรที่ดีและใช้การได้ดีหรือไม่ มีจุดเด่นและจุดด้อยตรงไหน มีปัญหาและข้อบกพร่องอย่างไร เพื่อที่จะได้นำขอมูลนั้นมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน แต่การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรจะกระทำได้อีกต่อเมื่อมีการประเมินผลของหลักสูตร (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2522 : 28) ซึ่งในการประเมินผลหลักสูตรนั้น มีวิธีการประเมินได้หลายวิธี จากรายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาในประเทศไทยภาคพื้นเอเชีย (สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัย 2512 : 4 - 5) ได้สรุปวิธีการประเมินผลหลักสูตรไว้ว่า จะต้องพิจารณาโครงสร้างของหลักสูตร เพื่อความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นโครงสร้าง ศึกษาประสิทธิภาพของ

กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น วิธีสอน สื่อการสอนและความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนในห้องเรียน ตลอดจนศึกษาผลที่เกิดจากการใช้หลักสูตร โดยการตรวจสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน แกวตา คณะวรรณ (แกวตา คณะวรรณ 2521 : 17) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรว่า การประเมินผลหลักสูตรนั้นสามารถประเมินได้จากผลผลิตของหลักสูตร ข้อคิดเห็นและปัญหาจากผู้นำหลักสูตรไปใช้ ข้อคิดเห็นของสังคม ส่วนศึกษา แชมมณี (ศึกษา แชมมณี 2519 : 18) ได้กล่าวถึงลักษณะการประเมินผลของหลักสูตรว่า จะต้องกำหนดการประเมินเป็นลักษณะเฉพาะเจาะจง กำหนดข้อมูลที่จำเป็นมาช่วยในการประเมิน กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินการวิเคราะห์ข้อมูลจะต้องวิเคราะห์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วส่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นไปให้ผู้ที่ตัดสินใจหรือดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องของหลักสูตรนั้น จะเห็นว่าการประเมินผลหลักสูตรเป็นกระบวนการที่ยุ่งยาก ต้องอาศัยวิธีการต่าง ๆ มากมาย จึงจำเป็นต้องวางขอบเขตในการประเมินผลหลักสูตรไว้ ดังที่ พจน์ สะเพียรชัย (พจน์ สะเพียรชัย 2517 : 106) ได้กล่าวว่าในการประเมินผลหลักสูตรนั้นจะต้องพิจารณาโครงสร้างทั้งหมดของหลักสูตร ได้แก่ ปรัชญาหรือความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการหลักสูตร

ส่วนในต่างประเทศนั้น ~~ไซเลอร์และอเล็กซานเดอร์~~ (Saylor and Alexander. 1974 : 310 - 346) ได้กล่าวถึงขอบเขตของการประเมินผลหลักสูตรว่า การประเมินผลหลักสูตรนั้นควรประเมินใน 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. การประเมินจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตร จุดมุ่งหมายเฉพาะวิชาและจุดมุ่งหมายในการสอน เพื่อตรวจสอบว่าจุดมุ่งหมายเหล่านั้นเหมาะสม สอดคล้องกับตัวผู้เรียน สภาพสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ภาษาที่ใช้ยุ่งยากหรือกำหนดไว้สูงเกินไปหรือไม่
2. การประเมินผลโครงการการศึกษาของโรงเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นการประเมินโครงการต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยให้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผล เช่น การเตรียมพร้อมของ

โรงเรียน การดำเนินงานของกลุ่มโรงเรียน งบประมาณ การแนะแนว ห้องสมุด ฯลฯ เพื่อการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ เหล่านั้น ได้ดำเนินการไปมากน้อยแค่ไหน มีประสิทธิภาพหรือไม่

3. การประเมินผล การเลือกเนื้อหา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อความเหมาะสมมากขึ้นไป การจัดประสบการณ์ และกิจกรรมต่าง ๆ ครอบคลุมทุกด้าน และใกล้ชิดส่วนเหมาะสมหรือไม่

4. การประเมินผลการสอน การสอนเป็นการนำเอาหลักสูตรไปปฏิบัติในโรงเรียน ครู คือ ผู้ที่มีบทบาทในการนำเอาหลักสูตรไปใช้ ดังนั้นการประเมินผลขั้นนี้ เพื่อจะดูว่าการสอนของครูยึดถือหลักสูตรเป็นหลักหรือไม่ สอนไปแล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการหรือไม่ เพราะผลสัมฤทธิ์ในการสอนของครู คือ ผลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน

5. การประเมินผลโครงการประเมินผล การประเมินผลถึงแม้ว่าจะได้วางแผนวิธีกาเนินงานและขั้นตอนต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าอย่างเรียบร้อยแล้วก็ตาม แต่การประเมินผลอาจจะผิดพลาดได้ ถ้าโครงการประเมินผลผิดพลาดหรือบกพร่องไป จะทำให้การประเมินผล ความสัมฤทธิ์ของหลักสูตรผิดพลาดหรือบกพร่องไปด้วย

ขอขยายวิธีการประเมินผลหลักสูตรที่กล่าวมา สอดคล้องในสาระสำคัญและตรงตามความคิดเห็นของ ทาบา (Taba. 1962 : 320 - 331) ซึ่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร พอจะสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายรายละเอียดของเนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ การเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน การประเมินผลหลักสูตรต้องพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบดังกล่าว จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องและครอบคลุมนโยบายในการจัดการศึกษา มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาวิชาและกิจกรรมมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและประสบการณ์ของผู้เรียน วิธีการนำหลักสูตรไปใช้ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตามเนื้อหา และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และการวัดผลเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของผู้เรียนนั้นตรงตามจุดมุ่งหมายครอบคลุมเนื้อหาและประสบการณ์ที่จัดให้
แก่ผู้เรียน จากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการแสดงถึงประสิทธิภาพของโครงสร้างของหลักสูตร
ในการประเมินผลหลักสูตรนั้นก่อให้เกิดประโยชน์สำคัญดังนี้ (บัณฑิตวิทยาลัย

2518 : 262 - 264)

1. ช่วยให้ความมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายในการสอนกระจ่างขึ้น
เพราะการประเมินผลหลักสูตรจะทำให้ทราบว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรและจุด
มุ่งหมายในการสอนที่วางไว้นั้นสามารถปฏิบัติได้บรรลุเป้าหมายใดมากน้อยเพียงใด และ
เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้ดีขึ้นด้วย
2. ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนในโรงเรียนให้ดีขึ้น ข้อมูลที่ได้จากการ
ประเมินผลหลักสูตรจะทำให้ทราบว่าหลักสูตรนั้นมีข้อบกพร่องในด้านใดบ้าง มีอะไรที่ควร
ปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจะส่งผลไปถึงการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนของนักเรียนและครู
3. ช่วยส่งเสริมการเรียนของนักเรียน เมื่อความมุ่งหมายชัดเจนแล้ว
นักเรียนก็จะสามารถเรียนรู้ได้อย่างแน่ชัดว่า ตนเองประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด
มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นหลังจากการเรียนการสอนแล้วหรือยัง เป็นการกระตุ้นและ
ท้าทายความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน
4. ช่วยในการแนะแนวของครู จากข้อมูลต่าง ๆ ที่ครูรวบรวมได้เกี่ยวกับ
นักเรียน จะเป็นประโยชน์ในการแนะแนวไปในตัวด้วย ในกรณีนี้ครูจะต้องรวบรวมข้อมูล
เกี่ยวกับตัวนักเรียนให้มากที่สุดว่านักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางใด มากน้อยเพียงใด
เพื่อครูจะได้นำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาประกอบในการแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องการ
เรียนการสอนต่อไปอย่างตรงเป้าหมาย
5. เป็นประโยชน์ในด้านการสื่อสารระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับ
การเรียนของนักเรียน การประเมินผลหลักสูตรจะทำให้โรงเรียนสามารถทราบว่า กระบวนการ
การจัดและกำเนิการศึกษาของโรงเรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ โรงเรียนนำข้อมูล
ที่ได้จากการประเมินผลหลักสูตรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบข้อดีและข้อบกพร่องของการเรียนของ
นักเรียนและทราบว่าอะไรควรปรับปรุงให้ดีขึ้น

6. ช่วยให้สามารถวางแผนการเรียนในอนาคตได้ เพราะข้อมูลจากการประเมินผลหลักสูตรจะทำให้ทราบแนวทางการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียน ทำให้ทราบเป้าหมายและขอบเขตของการจัดการศึกษา ตลอดจนทราบข้อดีและข้อบกพร่องที่โรงเรียนได้ดำเนินการไปแล้ว ทำให้โรงเรียนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้า การเตรียมการล่วงหน้าจะทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียนดีขึ้น

7. ทำให้โรงเรียนสามารถจัดโปรแกรมเฉพาะบุคคลได้ ข้อมูลจากการประเมินผลหลักสูตร ทำให้ทราบถึงความสามารถ ความเฉลียวฉลาดและพัฒนาการของเด็กแต่ละบุคคล การมีโปรแกรมดังกล่าวจะทำให้โรงเรียนสามารถส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ให้นักเรียนที่มีพรสวรรค์ในทางใดทางหนึ่งได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มที่ นักเรียนที่มีปัญหาก็ได้รับการปรับปรุงหรือช่วยเหลือให้ดีขึ้น

การพัฒนาหลักสูตร เป็นงานที่มีขอบเขตกว้างขวางมาก การที่จะพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพดี ผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องศึกษาข้อมูลหลายด้านโดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน สภาพปัญหาต่าง ๆ ของสังคม ข้อมูลที่ได้จะเป็นรากฐานในการกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา และความมุ่งหมายของการศึกษาจะเป็นรากฐานในการกำหนดเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่นำเข้ามาบรรจุในหลักสูตร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในทางที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายของการศึกษา ฉะนั้นหลักสูตรจึงต้องมีการพัฒนาให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ 2522 : 28) ดังนั้นการกล่าวถึงหลักสูตรจึงเป็นการกล่าวถึงปรัชญา ความมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีสอน กิจกรรม สื่อการเรียน ตลอดจนการประเมินผล การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นการพัฒนาทุก ๆ ส่วนของหลักสูตรหรือหากพิจารณาถึงการพัฒนาหลักสูตรอีกแนวทางอีกกล่าวได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงหลักสูตรและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรอย่างหนึ่งเพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน การเรียนการสอนและการประเมินผล ส่วนการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นเป็นการแก้ไขหลักสูตรให้ต่างไปจากเดิม เป็นการสร้างโอกาส

ทางการเรียนขึ้นมาใหม่โดยการเปลี่ยนแปลงแบบของหลักสูตร (Good. 1973 : 157 - 158) การพัฒนาหลักสูตรมีสาเหตุหลายประการดังที่ กัลยา สฤษดิ์กุล (กัลยา สฤษดิ์กุล 2508 : 17 - 18, 43 - 44) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการพัฒนาหลักสูตรว่ามีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. สภาพของสังคมเปลี่ยนไป ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มากขึ้น จำนวนพลเมืองเพิ่มขึ้นทำให้เกิดปัญหาการอุดหนุน
2. วัฒนธรรมเปลี่ยนไป วัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้น จึงต้องมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข
3. ความเจริญก้าวหน้าทางค่านิยมทางวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรม หลักสูตรจึงต้องเปลี่ยนเพื่อให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้านั้น ๆ
4. ปัญหาระหว่างประเทศ เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจ ทางสังคม ทางวัฒนธรรม และลัทธิการปกครอง
5. การเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมทางเศรษฐกิจ จึงต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพื่อแก้ปัญหา

6. ปรัชญาการศึกษาและการศึกษาเปลี่ยนไป

7. ความก้าวหน้าทางจิตวิทยา

จะเห็นได้ว่าการที่จะพัฒนาหลักสูตรได้ จะต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ หลายประการที่มีอิทธิพลต่อการศึกษ ซึ่งความเห็นนี้สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการวางแผนเพื่อปฏิรูปการศึกษา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2518 : 22 - 50) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการศึกษานี้ว่ามีดังต่อไปนี้

1. สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
2. สิ่งแวดล้อมทางประชากร
3. สิ่งแวดล้อมทางสังคม
4. สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

5. สภาพแวดล้อมทางการเมือง การปกครองและการบริหาร
6. สภาพแวดล้อมทางศาสนาและวัฒนธรรม
7. สภาพทางสังคมเพื่อการศึกษา

สาเหตุของการพัฒนาหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรนั้น อาจสรุปได้ว่าเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมและสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัยที่เปลี่ยนไป จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันกับกาลเวลาและสภาพของสังคมในปัจจุบันนี้มากที่สุด

หลักในการพัฒนาหลักสูตร แมค เคลียร์และเฮนคลีย์ (McCleary and Hencley. 1970 : 31 - 32) ได้กล่าวถึงหลักในการพัฒนาหลักสูตร พอสรุปได้ว่าหลักสูตรควรมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนและเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติได้ การเรียนเป็นกิจกรรมแก้ปัญหาหลักสูตร จึงควรเพ่งเล็งในเรื่องความต้องการหรือสภาพการณ์ในปัจจุบันเป็นสำคัญ การสร้างหลักสูตรควรมีระบบและระเบียบมีการเก็บสะสมเนื้อหาที่ควรเรียนนำมาปรับปรุงให้เข้ากับวัยของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กซักถาม ให้เด็กรู้จักใช้ความคิดมีเหตุผล มีนิสัยค้นคว้าวิชาที่เรียน เนื้อหาของหลักสูตรจึงควรยืดหยุ่นได้และเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของสังคม อีกอย่างหนึ่งควรให้ครูมีบทบาทตัดสินใจเรื่องหลักสูตรรู้จักปรับหลักสูตรให้เข้ากับวิธีสอน สื่อการเรียน รู้จักลำดับเนื้อหาที่ต้องการก่อนและหลัง นอกจากนี้ ฟรายเมียร์และฮอน (Prymmer and Hawn. 1970 : 7) ได้เสนอแนะว่า การพัฒนาหลักสูตรนั้นผู้สร้างหลักสูตรควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครู
2. ในการพัฒนาหลักสูตรควรให้ครูเข้ามามีส่วนรวบด้วย
3. ในการพัฒนาหลักสูตรควรจัดให้มีการสื่อสารอย่างคล่องตัว
4. ในการพัฒนาหลักสูตรควรมีการประสานงานกันอย่างกว้างขวาง
5. ควรให้บุคคลต่างอาชีพได้เข้ามามีส่วนในการพัฒนาหลักสูตรด้วย
6. เมื่อมีการพัฒนาหลักสูตรแล้วควรมีการนำไปทดลองใช้
7. ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่ในการจัดเวลาและทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อช่วย

ในการทดลองหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนทั้งหลายจะต้องเข้าร่วมในการวางแผนและพัฒนาหลักสูตร ซึ่งครูผู้สอนย่อมจะรูว่าตนเองจะสอนอะไร สอนไปทำไม ถ้าผู้สอนเขามามีบทบาทในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรแล้ว จะทำให้หลักสูตรมีความหมายยิ่งขึ้นโดยเฉพาะการบรรจุวิชาความรู้ที่สอดคล้องระหว่างผู้เรียนกับสภาพสังคม เพราะในชีวิตจริงของนักเรียนกับสิ่งที่นักเรียนได้รับจากการสอนตามทฤษฎีจะต้องเหมือนกัน นอกจากนี้ควรจะมีการพัฒนาครูรวมกับการพัฒนาหลักสูตรไปด้วย เพราะการพัฒนาหลักสูตรเพียงอย่างเดียวจะประสบความสำเร็จไม่ได้ ถ้าไม่มีการพัฒนาบุคลากรผู้พัฒนาหลักสูตรไปด้วย การสอนของครูเป็นขั้นตอนที่สำคัญของหลักสูตร แม้ว่าหลักสูตรจะมีการเปลี่ยนแปลงให้ได้อย่างไร ถ้าหากครูไม่เปลี่ยนแปลงวิธีสอน หลักสูตรก็จะไม่ประสบความสำเร็จ (วิชัย ถันศิริ 2519 : 59) ดังนั้นจึงควรจะได้มีการพัฒนาครูโดยการอบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ แก่ครูพร้อมกับการพัฒนาหลักสูตรด้วย

สำหรับขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรนั้น วิชัย วังใหญ่ (วิชัย วังใหญ่ 2521 : 154 - 155) ได้วางลำดับขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรพอจะสรุปได้ว่า ต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไป มีการวางแผนงาน การเตรียมเค้าโครงของหลักสูตร เตรียมสื่อการเรียน เริ่มทดลองเป็นขั้นทดลองสอนในชั้นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อปรับปรุงวัสดุหลักสูตรต่อไปเป็นการทดลองกับกลุ่มใหญ่เพื่อวางแผนโปรแกรมและกำหนดเงื่อนไข การประกาศใช้หลักสูตรเป็นการเตรียมคิดต่อประสานงานกับศึกษานิเทศก์ตรวจสอบระบบงานและการฝึกอบรมครู และมีการควบคุมคุณภาพในขณะที่มีการประกาศใช้หลักสูตร สำหรับ ทาบา (Taba. 1962 : 12) ได้แบ่งขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรออกเป็นขั้น ๆ คือ การวิเคราะห์ความต้องการ การกำหนดจุดมุ่งหมาย การเลือกเนื้อหาวิชา การเลือกประเภทการเรียน การจัดการเรียน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการกำหนดวิธีการประเมินผล

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มีความเป็นมาดังนี้

ในปี พ.ศ. 2513 กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : ก.) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตร (กปส.) เพื่อปรับปรุงหลักสูตร ต่อมามีคณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิเคราะห์หลักสูตร มัธยมศึกษาเพื่อศึกษาข้อดีและพิจารณาถึงสิ่งที่ควรแก้ไขเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษา กปส. เห็นความจำเป็นว่าต้องแก้ไขปัญหาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนอย่างรีบเร่ง ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2517 กปส. ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาพิจารณา แก้ไขปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นการด่วน ซึ่งมีผลให้มีการประกาศใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518

ในปี พ.ศ. 2518 กปส. ได้ให้คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาพิจารณา จุฬหามาย หลักการ โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และได้ใช้เวลาพิจารณาคัดลอกมา จนถึง พ.ศ. 2519 คณะอนุกรรมการฯ ได้จัดสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ศึกษา นิเทศก์และนักวิชาการพิจารณาจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น 3 ครั้ง แต่ละครั้งได้รับข้อวิจารณ์ และข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์มาก และคณะ อนุกรรมการฯ ได้เริ่มจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร และได้ทำงานเรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2520 จึงทำเป็นคู่มือครูและหนังสือเรียนตามจุดมุ่งหมาย หลักการ และโครงสร้าง ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ (สวัสดี จงกล 2521 : 24)

หลังจากที่คณะอนุกรรมการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาได้ดำเนินการจนสำเร็จ ลุล่วงแล้ว จึงได้เสนอรายงานต่อ กปส. เมื่อ กปส. ยอมรับหลักสูตรแล้ว กรมวิชาการ จึงเสนอกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติและประกาศให้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2520

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มีหลักการ จุดหมายและโครงสร้าง ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : ข. 1 - 3)

หลักการ

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษารอบด้าน อันเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาชีพ ตามความสามารถและความสนใจ และเป็นหลักสูตรที่โรงเรียนสามารถจัดโครงการเรียนให้จบในตัวเองได้ หรือเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาคอ
2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพและเปิดโอกาสให้เด็กวัยรุ่นได้ค้นพบความสามารถ ความสนใจ และความถนัดเฉพาะตน โดยให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคล
3. เป็นหลักสูตรที่สนองความต้องการของท้องถิ่นในด้านอาชีพการจักสอนวิชาชีพ จึงจำเป็นต้องสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สามารถศึกษาหาความรู้และทักษะจากแหล่งวิทยาการและสถานประกอบการต่าง ๆ ได้

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มีจุดมุ่งหมายให้เกิดผลแก่ผู้เรียน ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบและพัฒนาความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง
2. เพื่อให้มีนิสัยใฝ่หาความรู้ ทักษะ รู้จักคิดและวิเคราะห์อย่างมีระเบียบวิธีการ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. เพื่อให้มีทัศนคติที่ดีต่อสัมมาชีพทุกชนิด มีระเบียบวินัยในการทำงานในส่วนตนและหมู่คณะ มานะ พากเพียร อดทน ประหยัดและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์
4. เพื่อให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัยในตนเอง เคารพต่อกฎหมายและกติกาสังคม รับผิดชอบตนเอง ครอบครัวและสังคม ตลอดจนเสริมสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม

5. เพื่อให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ มีความสามัคคีและเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้จักแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีอย่างมีหลักการและเหตุผล
6. เพื่อให้มีความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานเพียงพอแก่การนำไปปรับปรุงการดำรงชีวิต ทั้งส่วนตัวและครอบครัว รวมทั้งการฝึกงานและการศึกษาเพิ่มเติม
7. เพื่อให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ และให้รู้จักส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชน
8. เพื่อให้รักและผูกพันกับท้องถิ่นของตน ให้รู้จักบำรุงรักษาสภาพแวดล้อม เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญให้แกท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย
9. เพื่อปลูกฝังให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้มีความรู้และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ร่วมกันธำรงรักษาความปอดกัยและความมั่นคงของประเทศชาติ
10. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีของมนุษย์ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

โครงสร้าง

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ตามคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก. 145/2521 มีลักษณะโครงสร้างดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : 3)

กลุ่มวิชา	จำนวนคาบต่อสัปดาห์ต่อปี					
	ม.1		ม.2		ม.3	
	บังคับ	เลือก (ไม่เกิน)	บังคับ	เลือก (ไม่เกิน)	บังคับ	เลือก (ไม่เกิน)
1. ภาษาไทย						
ภาษาไทย	4	—	4	2	4	4
ภาษาต่างประเทศ	—	6	—	6	—	8
2. วิทยาศาสตร์ — คณิตศาสตร์						
วิทยาศาสตร์	4	—	4	—	4	—
คณิตศาสตร์	4	—	4	—	—	6
3. สังคมศึกษา	5	—	5	—	5	4
4. พัฒนาบุคลิกภาพ						
พลานามัย	3	2	3	2	3	4
ศิลปศึกษา	2	2	2	4	—	6
5. การงานและอาชีพ						
การงาน	4	—	4	—	4	—
อาชีพ	—	6	—	6	—	6
รวม	26	6	26	6	20	12
	32		32		32	
กิจกรรมแนะแนวสอนซ่อมเสริม	3		3		3	
รวมทั้งสิ้น	35		35		35	

จากโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 จะเห็นว่า หลักสูตรนี้เอื้ออำนวยให้การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นไปตามหลักการและบรรลุมุ่งหมายที่วางไว้ เพราะมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : ค. - 29)

1. มีวิชาบังคับที่เป็นวิชาสามัญอันเป็นพื้นฐานของชีวิต
2. มีวิชาบังคับที่เป็นพื้นฐานอาชีพ และให้นักเรียนได้สำรวจความสนใจได้แก่ วิชาการงาน
3. มีวิชาเลือกทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพตามความถนัดและความสนใจ

หลักสูตร วิชาสุขศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521

จุดมุ่งหมายของการสอนวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521

1. เพื่อให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของสวัสดิภาพและสุขภาพของตนเองและของส่วนรวม
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันจนเกิดเป็นสุขนิสัยได้ โดยถือเหตุผลทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก
3. เพื่อให้สามารถแก้ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องสวัสดิภาพและสุขภาพในชีวิตประจำวันได้
4. เพื่อให้สามารถปรับปรุง สร้างเสริม และระวังรักษาสวัสดิภาพและสุขภาพของตนเอง และครอบครัวได้
5. เพื่อให้ตระหนักถึงปัญหา สำนึกในความรับผิดชอบที่ตนเองมีต่อสวัสดิภาพและสุขภาพของส่วนรวม ตลอดจนสามารถส่งเสริมการสาธารณสุขได้

โครงสร้างของหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พ.ศ. 2521

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

พ. 101	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ. 102	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

พ. 203	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ. 204	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

พ. 305	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ. 306	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ก. ผลงานวิจัยในประเทศ

เสถียร สัมตภาพงศ์ (เสถียร สัมตภาพงศ์ 2519 : 125) ได้ประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 หมวดวิชาพลานามัย โดยสอบถามความคิดเห็นของครู ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ทั้งหมด 259 คน พบว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษามีความบกพร่องตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เรื่องความสำคัญของการซึ่่งน้ำหนัก วัดสวนสูง ตลอดจนการทดสอบสมรรถภาพของตนเอง เรื่องการบำรุงร่างกาย เช่น เรื่องการกินอาหาร ตลอดจนการออกกำลังกายและการพักผ่อน เรื่องสิ่งเสพติดให้โทษและสิ่งที่เป็นพิษต่อร่างกาย เรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดต่อ ตลอดจนป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บที่มักจะเกิดขึ้นแก่เด็ก เรื่องการป้องกันรักษาอวัยวะที่สำคัญของร่างกายทั้งภายนอกและภายใน และเรื่องการปลูกฝังสุนิย์ที่ดีจาเป็น จากผลของการวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่า

หลักสูตรมีความบกพร่องในด้านความชัดเจนของความมุ่งหมาย หลักสูตรไม่สามารถสื่อความหมายให้ครูมองเห็นแนวทางที่จะนำไปใช้ได้จริง เนื้อหาไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น ครูไม่สามารถสอนได้ครบถ้วนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ซึ่งเรื่องนี้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์หลักสูตรประโยคประถมศึกษา พ.ศ. 2503 ที่คณะอนุกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษาพบว่า หลักสูตรกำหนดจุดมุ่งหมายไว้กว้างขวางและเป็นสากลเกินไป ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะเนื้อหาและการเรียนการสอน ทั้งเป็น การกำหนดพฤติกรรมเกี่ยวกับความรู้สึกละเอียดนิยามมากเกินไป แต่ลักษณะของเนื้อหาและสภาพการเรียนการสอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้เป็นส่วนใหญ่ และหลักสูตรประถมศึกษา 2503 นี้ได้กำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหา และอัตราเวลาเรียนไว้อย่างคร่าว ๆ ไม่ได้กำหนดลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอน และการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไว้ ครูจึงไม่สามารถดัดแปลงหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนได้ก็พอ อันเนื่องมาจากหลักสูตรเขียนไว้มืดมน และไม่ให้เป็นแบบอย่างพอที่จะเป็นแนวทางให้ครูและนักเรียนนำไปปฏิบัติได้ (กรมวิชาการ 2517 : 32 - 35)

กรมสามัญศึกษา และสถาบันพระมหากษัตริย์ศึกษาได้ดำเนินการค้นคว้าเรื่องเล็ก (กรมสามัญศึกษา 2509 : 22 - 63) ได้ทำการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น ระหว่าง พ.ศ. 2506 - 2508 พบว่า เกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหารการศึกษาและครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นจำนวนมาก มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความมุ่งหมายทั่วไปที่ระบุในหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นไม่ชัดเจน แต่ความมุ่งหมายทั่วไปสอดคล้องกับความมุ่งหมายเฉพาะ เกี่ยวกับในด้านเนื้อหาแต่ละวิชาที่กำหนดไว้นั้น ผู้บริหารและครูเห็นว่ามี ความเหมาะสมกับวัยของเด็ก ทั้งในด้านปริมาณและความยากง่าย ส่วนเกี่ยวกับการเรียนการสอนและอัตราเวลาเรียน ทั้งครูและผู้บริหารจำนวนมากกล่าวว่า ครูสอนไม่ได้ครบถ้วนตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้ มีเพียงวิชาสุขศึกษาเท่านั้นที่ครูร้อยละ 60 สอนได้ครบตามหลักสูตร

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 21 - 22) ได้วิจัยความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกสังกัดใน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 542 คน ผลการวิจัยพบว่าสภาพของครูหญิงมากกว่า ครูชาย อายุของครูอยู่ในช่วง 21 - 30 ปี ส่วนมากมีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า ครู สมัครใจสอนพอ ๆ กับจำใจสอน ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรนั้น พบว่าครูเข้าใจ หลักสูตรพอสมควร ส่วนเกี่ยวกับเวลาเรียนครูเห็นว่ามีเวลาเรียนน้อยไม่สามารถสอนได้ทัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอน ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการของหลักสูตรใหม่ในเรื่อง ให้เด็ก คิดเป็น คิดได้ ควรอธิบายแทนและจัดกิจกรรมแทน การประเมินผลตามสมุคประจำชั้น คู่มือครูและแผนการสอนเป็นเครื่องมือสำคัญของครูยิ่งกว่าแบบเรียน แต่การตัดสินผลการ เรียนตามหลักสูตรใหม่ ทำให้เด็กอ่อนทางวิชาการ สำหรับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ครูส่วนใหญ่มีปัญหาการสอนวิชาภาษาไทย เลขคณิต ดนตรี นาฏศิลป์ ชาติอุปกรณ์ นักเรียน มาทเรียนน้อยและมีสติปัญญาแตกต่างกัน ความเข้าใจเรื่องการประเมินผลตามหลักสูตรใหม่ หนังสือเรียนไม่พอเพียง ไม่ได้รับแผนการสอนได้ครบทุกห้องเรียน นอกจากนี้แล้วไม่มีข้อ เสนอแนะว่า ควรจะได้จัดให้มีการอบรมครูก่อนเปิดภาคเรียน โดยสาธิตวิธีสอนแบบต่าง ๆ พร้อมทั้งชี้แจงแนวการประเมินผลให้ครูเข้าใจด้วย

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 20) ได้ทำการวิจัยความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 โดยใช้ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 650 คน ผู้บริหารจำนวน 560 คน เป็น กลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ผู้บริหารการศึกษา มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาในหลักสูตรนั้นจัดได้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบันมาก ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ แต่ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนตลอดจนการประเมินผลไม่สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงได้ เพราะโรงเรียนแต่ละแห่งไม่สามารถจัดหาสื่อการเรียนการสอนได้ครบตามแผนและอาจ

ไม่เหมาะสมกับเด็กวัยนั้น ๆ การประเมินผลสร้างความยุ่งยากแก่ครูมาก สำหรับครู
 ประจักษ์ผู้มีหน้าที่สอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาต่าง ๆ ในหลักสูตรนั้นเหมาะสมกับ
 ปัญหาที่สำคัญอยู่ที่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าเวลาผ่านไป
 ปฏิบัติจริงยอมทำได้ยาก เพราะความไม่พร้อมทั้งในด้านการจัดครูและงบประมาณ รวมทั้ง
 ไม่สามารถหาแหล่งความรู้ได้เพียงพอ และตรงกับแผนการสอนที่วางไว้

สุรศักดิ์ สุรโยธี (สุรศักดิ์ สุรโยธี 2519 : 43 - 45) ได้ศึกษาปัญหา
 ของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัย ประโยชน์ชมศึกษาตอนปลาย
 ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 11 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่
 เป็นครูวิชาพลานามัย จำนวน 16 คน ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพของครูพลานามัยส่วน
 มากเป็นเพศชาย หากการสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา มีวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชา
 การศึกษาชั้นสูง ส่วนมากมีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 1 - 5 ปี สอนวิชาพลานามัย
 ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย และมีคุณวุฒิตรงตามวิชาที่สอน ความคิดเห็นทั่วไป
 ของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่าควรรวมวิชา
 พลศึกษาและสุขศึกษาเป็นวิชาเดียวกัน เพราะทั้งสองวิชานี้มีความมุ่งหมายเหมือนกัน มี
 เนื้อหาวิชาสัมพันธ์กัน และความมุ่งหมายในแต่ละวิชาก็ไม่ควรแยกออกจากกันเลย การใช้
 หลักสูตรครูส่วนมากเห็นว่าเวลาเรียนเหมาะสมอยู่แล้ว การเตรียมบุคลากรยังไม่พร้อม
 เอกสารคู่มือครูมีบ้างแต่ไม่เพียงพอ ผู้บริหารให้ความสนับสนุนและเข้าใจบทบาทในวิชา
 พลานามัยเป็นอย่างดี ในด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร ส่วนมากมีความเห็นว่า การสอนทั้ง
 วิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้
 สำหรับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ครูพลานามัยเห็นว่าวิชาบังคับที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีปัญหา
 เฉพาะวิชาพลศึกษา ส่วนวิชาสุขศึกษาส่วนมากไม่มีปัญหา ที่มีปัญหบ้างเนื่องจากขาดอุปกรณ์
 การสอนและเวลาเรียนน้อยไป ส่วนในด้านการวัดและการประเมินผล ทั้งวิชาพลศึกษาและ
 สุขศึกษานั้น ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่า การใช้เกณฑ์การประเมินผลและระดับเฉลี่ยที่
 กรมพลศึกษาได้นำมาใช้มีความเหมาะสมอยู่แล้ว

วิเชียร เทียมเมือง (วิเชียร เทียมเมือง 2521 : 139 – 150) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับร่างครั้งที่ 1 ปี 2518) พร้อมกับรวบรวมปัญหาที่ครูพบขณะทดลองใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความมุ่งหมายมีความชัดเจนเหมาะสมกับวัยผู้เรียนและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไปของเนื้อหาต่าง ๆ พอสมควร ในด้านเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพอสมควร โดยเฉพาะเนื้อหาของกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมีความสอดคล้องกันมาก แต่เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู โดยแยกตามวุฒิ ประสบการณ์การสอนพบว่า ครูที่มีวุฒิต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่ ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่ ส่วนครูที่อยู่ในภาคภูมิศาสตร์ต่างกันมีความคิดเห็นเรื่องความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มการเรียนรู้พื้นฐานอาชีพกับความมุ่งหมายของหลักสูตรแตกต่างกัน

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 :

8) ได้ทำการวิจัยความเข้าใจของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ระหว่างครูที่จำแนกตามประสบการณ์การสอนและคุณวุฒิของครู โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลในจังหวัดยโสธร จำนวน 172 คน ผลสรุปของการวิจัยพบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาสูง ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาค่ำ ครูที่มีประสบการณ์การสอนมาก และครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อย มีความเข้าใจหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ไม่แตกต่างกัน

วิสิฐ วงศ์จิตราท (วิสิฐ วงศ์จิตราท 2521 : 78) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของครูวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 7 ปีการศึกษา 2520 โดยสุ่มตัวอย่างจากครู 166 คน จากโรงเรียน 166 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพของครูวิทยาศาสตร์ โดยจำแนกเป็นชายและหญิงอยู่ในกลุ่มอายุต่าง ๆ กัน และมีวุฒิทางการ

ศึกษาต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของครูวิทยาศาสตร์ตามเพศ วุฒิ อายุ ประสบการณ์ทางการสอน ขนาดและที่ตั้งของโรงเรียน แล้วพบว่ามีปัญหาและความต้องการที่ไม่แตกต่างกัน

อารี สายขร (อารี สายขร 2507 : 82 - 101) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ใช้หลักสูตรทั่วไปชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2503 พบว่า ครูส่วนมากเห็นด้วยกับเนื้อหาของแต่ละวิชาของหลักสูตร และมีความเหมาะสมกับอัตราเวลาเรียน เนื้อหาเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไป ประมวลการสอนชัดเจน สอดคล้องกับหลักสูตร และช่วยครูให้มีการเตรียมการสอน แต่ครูส่วนมากเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ชัดเจน เนื้อหาวิชาศิลปศึกษาไม่เหมาะสมกับท้องถิ่นและครูไม่สามารถสอนได้ครบหลักสูตร นอกจากนี้ยังพบว่าครูที่มีวุฒิเห็นว่าความมุ่งหมายเฉพาะวิชาสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปเป็นส่วนมาก ส่วนครูไม่มีวุฒิมีความคิดเห็นตรงกันข้าม ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี เห็นว่าเวลาเรียนภาษาไทยยังไม่เหมาะสม ส่วนครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 5 ปี ขึ้นไปเห็นว่าเหมาะสมแล้ว

สมพงษ์ จิตระคับ (สมพงษ์ จิตระคับ 2520 : 78) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูประจำการที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 226 คน และผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 224 คน จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 78 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 27 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 16 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 35 โรงเรียน จากการวิจัยพบว่าความพร้อมของโรงเรียนประถมศึกษาโดยทั่วไป ยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรได้อย่างเต็มที่ อันเนื่องมาจากระดับมาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนแตกต่างกันมากในเรื่องขนาดโรงเรียน จำนวนบุคลากรและนักเรียนที่มีอยู่ คุณภาพทางการศึกษา ความแตกต่างกันในระดับพื้นฐานตามสภาพที่เป็นอยู่ ย่อมจะส่งผลให้การนำหลักสูตร พุทธศักราช 2521 ไปใช้ในโรงเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันไปด้วย

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 67) ได้ทำการวิจัยปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัดนราธิวาส โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูใหญ่และครูสอนวิชาพลานามัยในโรงเรียนประถมศึกษาทุกอำเภอและทุกกิ่งอำเภอ เป็นครูใหญ่ 50 คน ครูสอนวิชาพลานามัย 100 คน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัดนราธิวาสมีปัญหาคือเรื่องสิ่งแวดล้อมและชุมชน บุคลากรและนโยบาย ครูใหญ่และครูสอนวิชาพลานามัย ทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดอื่น มีปัญหาไม่แตกต่างกัน แต่โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาแตกต่างกัน

ข. ผลงานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยของต่างประเทศนั้น ชิม (Shim. 1964 : 5225 - 5226) ได้ศึกษาลักษณะ 4 อย่างของครู คือ เกรดเฉลี่ยผลการเรียน ปริญาบัตร วุฒิและประสบการณ์การสอนของครูว่า จะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนภายใน 5 ปีหรือไม่ โดยศึกษาจากระเบียนสะสมของนักเรียนชั้นที่ 6 จำนวน 124 คน และศึกษาประวัติของครูที่เคยสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ชั้นที่ 1 - 5 แล้วทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเลขคณิต ภาษาและการอ่านของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่ได้เกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 จะมีผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่ได้เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 แต่นักเรียนที่เรียนกับครูที่ไม่มีปริญญาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีปริญญา สำหรับนักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปีนั้น จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี จากการศึกษาของชิมนี้จะเห็นวาระระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอนของครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน เมื่อครูนำหลักสูตรไปใช้จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันด้วย การวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ คาร์ธเธอร์ (Caruther. 1967 :

1978 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอนโดยครูที่มีประสบการณ์ และครูที่ไม่มีประสบการณ์ ครูที่ได้รับการฝึกฝนมาเพื่อสอนวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะ และครูที่ไม่ได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ ผลจากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงสุดคือ นักเรียนที่เรียนจากครูที่ได้รับการฝึกฝนมาเพื่อสอนวิทยาศาสตร์และมีประสบการณ์มาก นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรองลงมาเป็นอันดับสองคือ นักเรียนที่เรียนจากครูที่ได้รับการฝึกฝนมาเพื่อสอนวิทยาศาสตร์แต่มีประสบการณ์น้อย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรองลงมาเป็นอันดับสาม คือ นักเรียนที่เรียนจากครูที่มีประสบการณ์มาก แต่ไม่ได้รับการฝึกฝนมาเพื่อสอนวิทยาศาสตร์ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยที่สุดคือ นักเรียนที่เรียนจากครูที่ไม่มีประสบการณ์และไม่ได้รับการฝึกฝนมาเพื่อสอนวิทยาศาสตร์

โจฮันเซน (Johansen. 1967 : 82) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของการรับรู้ของครู กับการตัดสินใจใช้และส่งเสริมหลักสูตรในห้องเรียน พบว่าครูที่มีส่วนรวมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร จะเป็นผู้ที่สามารถส่งเสริมและนำหลักสูตรไปใช้ได้ดีกว่าครูที่ไม่มีส่วนรวมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ แลงเจนบัค (Langenbach. 1972 : 35 - 38) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของครูที่มีต่อการใช้และการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีส่วนในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ใ้คะแนนสูงกว่าครูที่ไม่มีส่วนรวมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ส่วนระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนนั้น มีอิทธิพลต่อเจตคติของครู นอกจากนั้นยังพบว่าครูที่มีประสบการณ์ หรือมีส่วนในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร จะมีเจตคติทางบวกต่อการใช้และการวางแผนหลักสูตรมากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์ หรือมีส่วนในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร

จากเอกสารและผลงานการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่าครูมีบทบาทสำคัญในการพิจารณาหลักสูตร การสำรวจความคิดเห็นของครูผู้ใช้หลักสูตร เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ทราบข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตร เพื่อที่จะได้นำผลนั้นมาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่ามี

ทางการศึกษาของครู ประสบการณ์การสอนของครู และครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรทั้งสอดคล้องและแตกต่างกัน ดังนั้นตัวแปรที่ควรจะศึกษา คือวุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์การสอนและขนาดโรงเรียน

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน
2. ครูที่มีวุฒิวิชาเอกสุขศึกษา วิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทสุขศึกษา และวิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทอื่น ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน
4. ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากร คือ ครูและอาจารย์ผู้สอนวิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ในเขตการศึกษา 11 จำนวน 286 คน จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 202 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัด ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) คือ จัดโรงเรียนในแต่ละจังหวัดเป็น 3 กลุ่ม ตามขนาดโรงเรียนโดยยึดตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 โดยอนุโลมแบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ แล้วสุ่มโรงเรียนแต่ละกลุ่มมาร้อยละ 50 ของโรงเรียนในแต่ละกลุ่มของแต่ละจังหวัด โดยวิธีการจับฉลาก จะได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 105 โรงเรียน จำนวนครู 168 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียน
ราษฎร์ ในเขตการศึกษา 11 และกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาศึกษา

จังหวัด	ขนาด โรงเรียน		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก		จำนวนโรงเรียน ที่สุ่มมาศึกษา	จำนวนครูที่ สุ่มมาศึกษา
	จำนวน	สุ่มมา	จำนวน	สุ่มมา	จำนวน	สุ่มมา		
นครราชสีมา	12	6	18	9	51	26	41	62
ชัยภูมิ	6	3	9	5	17	9	17	28
บุรีรัมย์	6	3	9	5	12	6	14	25
สุรินทร์	6	3	6	3	17	9	15	24
ศรีสะเกษ	7	4	5	3	21	11	18	29
รวม	37	19	47	25	118	61	105	168

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น
แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความมุ่งหมายของ
หลักสูตร เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการ
หลักสูตร แบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบ Rating Scale

วิธีสร้างเครื่องมือ

ก. ศึกษาสาระสำคัญของหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเรื่อง ความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหาร และการบริการหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ข. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถามของลิเคิร์ต (อนันต์ ศรีโสภา 2521 : 22 อ้างอิงมาจาก Lakert) ไพบูลย์ อินทรวีชา (ไพบูลย์ อินทรวีชา 2517 : 156) เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ 2520 : 56) ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2522 : 154)

ค. ศึกษารายงานการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 วิชาภาษาไทย ของอภิวัฒน์ ปรีชาประสาสน์
2. ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของสุรศักดิ์ สุรโยธิน
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 กลุ่มเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ของอุษา ขาประยูร
4. ปัญหาของครูวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของมันทนา จงสุขสันติกุล

ง. สร้างแบบสอบถามโดยรวบรวมข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากข้อ ก. เป็นแนวในการสร้างและดัดแปลงจากแบบสอบถามของ อุษา ขาประยูร (อุษา ขาประยูร 2525 : 164) และคารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์ (คารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์ 2525 : 168) ได้แบบสอบถามรวม 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของครูผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและการทำงาน ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบให้หาเครื่องหมายถูกลงในวงกลม ซึ่งอยู่บนข้อความที่เป็นจริงสำหรับผู้ตอบ สำหรับข้อที่มีช่องว่างเว้นไว้ให้เขียนคำตอบลง

ตอนที่ 2 ถามความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาผู้ศึกษา
ในด้านความมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหาร และ
บริการหลักสูตร

การแปลความหมายในการตอบแบบสอบถามของครูผู้ใช้นี้ใช้มาตราส่วนประเมินค่า
(Rating Scale) โดยถือหลักเกณฑ์ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ครูมีความคิดเห็นคล้อยตามข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ครูมีความคิดเห็นคล้อยตามข้อความนั้นมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง ครูมีความคิดเห็นก้ำกึ่งกันระหว่างเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ครูมีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ครูมีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด

การตรวจให้คะแนนในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 กระทำ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถาม ตอนที่ 1

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ และระบุข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน
ลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ครบทุกช่อง

- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- วุฒิทางวิชาชีพครู ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี

3. วิชาเอกที่ท่านศึกษามา

- ☐ วิชาเอกสุขศึกษา
☐ วิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทสุขศึกษา
☐ วิชาเอกอื่น วิชาโทอื่น ๆ

4. ท่านเคยสอนวิชาสุขศึกษามาแล้วนับรวมกี่ปี

- ☐ ต่ำกว่า 5 ปี
☐ ตั้งแต่ 5 - 10 ปี
☐ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

5. โรงเรียนที่ท่านสอนขณะนี้

- ☐ มีนักเรียนตั้งแต่ 500 คนลงมา
☐ มีนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน
☐ มีนักเรียนเกิน 1,500 คนขึ้นไป

ตัวอย่างแบบสอบถามตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการสอน

สอดคล้องกับเนื้อหา
 เหมาะสมกับวัยผู้เรียน
 สอดคล้องกับความแตกต่าง
 ระหว่างบุคคล
 ช่วยส่งเสริมความรู้ของเด็ก

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ก. การใช้เอกสาร คือหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการใช้หลักสูตรตรวจสอบรายละเอียดของเนื้อหาในแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

ข. ขอคำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการสร้างแบบสอบถาม

ค. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านหลักสูตร และทางด้านผู้ศึกษา แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้ข้อความและคำชี้แจง ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ง. นำแบบสอบถามทั้งฉบับไปทดลอง (Try Out) กับครูผู้สอนผู้ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม

จ. วิเคราะห์ คัดเลือก ปรับปรุง แก้ไข แบบสอบถาม

การทดลองใช้เครื่องมือเพื่อวิเคราะห์ปรับปรุงก่อนนำไปใช้

1. การหาความเที่ยงตรง
2. การหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความ
3. การหาความเชื่อมั่น

1. การหาความเที่ยงตรง

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เพื่อให้ขอเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาของคำถามให้มีความเข้าใจชัดเจนและเนื้อหาอยู่ในขอบข่ายของการพัฒนาหลักสูตรที่ครอบคลุมทุกด้าน

2. การหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความ

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนผู้ศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจ

จากนั้นโดยวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ โดยใช้ t - test (Edwards. 1958 : 104) นำผลการวิเคราะห์มาคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอัตราส่วนวิกฤตที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า $t = 1.75$ ขึ้นไป

3. การหาค่าความเชื่อมั่น

วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ α - Coefficient (Cronbach. 1972 : 126)

หลังจากที่นำแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นแล้ว ได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข โดยให้ข้อความในแบบสอบถามรัดกุมยิ่งขึ้นและเพิ่มข้อความที่บกพร่อง เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ ครบคลุมมากขึ้นและนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและหนังสือรับรองความเป็นนิสิตของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปขอความร่วมมือจากกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 11 ในระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526

2. ผู้วิจัยออกไปพบศึกษานิเทศก์จังหวัด ทุกจังหวัดในเขตการศึกษา 11 เพื่อขอความร่วมมือช่วยแจกแบบสอบถามให้กับครูที่สอนวิชาสุขศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และช่วยเก็บรวบรวมไว้ที่สำนักงานศึกษานิเทศก์จังหวัดนั้น ๆ แล้ว ผู้วิจัย ออกไปรับคืนตามวันเวลาที่นัดหมายไว้

3. สำหรับแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับนั้น ผู้วิจัย ใช้วิธีให้ส่งทางไปรษณีย์โดยระบบเจ้าหน้าที่ของถึงตัวเราเอง พร้อมติดแสตมป์เรียบร้อยแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามคืนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. สรุจแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อคัดเลือกรูปแบบที่สมบูรณ์ไว้วิเคราะห์ต่อไป

2. ใช้วิธีหาค่าความถี่ของคำตอบ วุฒิ ประสิทธิภาพในการสอน (แบบสอบถามตอนที่ 1) แล้วเปลี่ยนความถี่ของคำตอบแต่ละข้อให้เป็นร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

3. ใช้เครื่องจักรกลทางสถิติหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละข้อแล้ววิเคราะห์คำตอบจากค่าเฉลี่ย ดังนี้ (วิไล พงษ์คำ 2519 : 34 อ้างอิงมาจาก Best)

4.50 - 5.00 ถือว่า เห็นด้วยมากที่สุด

3.50 - 4.49 ถือว่า เห็นด้วยมาก

2.50 - 3.49 ถือว่า เห็นด้วยปานกลาง

1.50 - 2.49 ถือว่า เห็นด้วยน้อย

1.00 - 1.49 ถือว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

4. ใช้เครื่องจักรกลทางสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของครูระหว่างที่มีวุฒิของการศึกษา ประสิทธิภาพการสอนและสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องการใช้หลักสูตรในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ F - test แบบ One Way Analysis of Variance (Lingquist. 1956 : 319 - 326)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้สูตร (Ferguson. 1976 : 47)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนครู

2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สูตร (Ferguson. 1976 : 64)

$$S = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนครู

3. คารอยละ (Johnson and Jackson. 1953 : 247)

$$P = \frac{S}{t} \times 100$$

เมื่อ P แทน คารอยละ

S แทน ความถี่ของแต่ละรายการ

t แทน ความถี่ทั้งหมด

4. หาค่าอำนาจจากแผนของแบบสอบถามใช้สูตรส่วนวิฤต t - test
(Edwards, 1958 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูง
และกลุ่มต่ำ

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร α - Coefficient
(Cronbach, 1972 : 126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อทั้งหมด

6. เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของความคิดเห็นของครู ซึ่งแยกตามวุฒิ
ประสบการณ์ทางการสอน และครูที่กำลังหาการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน โดยใช้
สูตร F - test แบบ One Way Analysis of Variance (Lindquist. 1956 :
319 - 326)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าวิกฤติที่ใช้

MS_A แทน ค่า Mean Square ระหว่างตัวแปร

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในตัวแปร

เมื่อคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความ
แตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q - Statistic ตามแบบ
Newman - Keul Method (Winer. 1971 : 210 - 218)

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{Largest}} - \bar{T}_{\text{Smallest}}}{MS_{\text{error}}/\tilde{n}}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำเสนอตามลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาผู้ศึกษา

พุทธศักราช 2521

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชา
ศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยจำแนกตาม

3.1 ระเบียบวิธีทางการศึกษา

3.2 วุฒิวิชาเอกสู่ศึกษา วิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทสู่ศึกษา วิชาเอกอื่น ๆ

วิชาโทอื่น ๆ

3.3 ประสิทธิภาพในการสอน

3.4 ขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้จำแนกลักษณะของกลุ่มตัวอย่างตามเพศ ระดับการศึกษา วุฒิทางวิชาเอก วิชาโท และวิชาเอกอื่น ๆ ประสิทธิภาพในการสอน ดังแสดงไว้ในตาราง 2, 3, 4 และ 5

ตาราง 2 จำนวนครูจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	89	63.12
หญิง	52	36.88
รวม	141	100.00

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนผู้ศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เขตการศึกษา 11 เป็นครูเพศชายมากกว่าครูเพศหญิง

ตาราง 3 จำนวนครูจำแนกตามระดับทางการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	75	53.19
ปริญญาตรี	66	46.81
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
รวม	141	100.00

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนผู้ศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน เขตการศึกษา 11 เป็นครูที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมาคือระดับ ปริญญาตรี ส่วนระดับสูงกว่าปริญญาตรีไม่มีอยู่ในกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 4 จำนวนครูจากแนกตามวิชาเอก

วิชาเอกที่ศึกษา	จำนวน /	ร้อยละ
วิชาเอกสุขศึกษา	20	14.18
วิชาเอกอื่น ๆ และวิชาโท		
สุขศึกษา	80	56.74
วิชาเอกอื่น ๆ และวิชาโท		
อื่น ๆ	41	29.08
รวม	141	100.00

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนสุขศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ,
 เขตการศึกษา 11 เป็นครูที่มีวุฒิวิชาเอกอื่น ๆ แต่วิชาโทสุขศึกษามากที่สุด รองลงมาคือครู
 ที่มีวุฒิวิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทอื่น ๆ และครูที่มีวุฒิวิชาเอกสุขศึกษาน้อยที่สุด

ตาราง 5 จำนวนครูจากแนกตามประสบการณ์การสอน

ประสบการณ์สอน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	85	60.28
5 - 10 ปี	50	35.46
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	6	4.26
รวม	141	100.00

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนสุขศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เขตการศึกษา 11 เป็นครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนต่ำกว่า 5 ปีมากที่สุด รองลงมาคือ ที่มีประสบการณ์ทางการสอน 5 - 10 ปี และน้อยที่สุดคือครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับหลักสูตรวิชา สุขศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ ความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหาร และการบริการหลักสูตร

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความ มุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ความชัดเจนของการใช้ภาษา และ ความเข้าใจ (ตาราง 6) ด้านเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน (ตาราง 7) ด้านความ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (ตาราง 8) ด้านความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม (ตาราง 9) และด้านความสามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายได้ (ตาราง 10)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร
วิชาสุขศึกษา ในด้านความชัดเจนของการใช้ภาษาและความเข้าใจ

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายด้านความชัดเจนของการใช้ภาษาและความเข้าใจ	$\bar{X}$	S.D.
1.	<u>พ.101</u> ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	4.064	.758
2.	ปลูกฝังให้มีความรู้เกี่ยวกับโภชนาการที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.220	.811
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	4.142	.824
4.	<u>พ.102</u> ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	4.340	.773
5.	ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้อื่นใกล้ชิดเพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	4.262	.724
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางสาธารณสุขเพื่อใช้แก้ปัญหาด้านสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	3.943	.835

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาเห็นด้วยอย่างมากเกี่ยวกับ
มุ่งหมายในด้านความชัดเจนของการใช้ภาษาและความเข้าใจ แสดงว่าความมุ่งหมายของ
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาสุขศึกษา ในเรื่องการใช้ภาษาเขียนมี
ความชัดเจนมาก เมื่อครูผู้สอนอ่านแล้วเข้าใจ และสามารถนำไปสอนได้

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาสุขศึกษา ในด้านความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายด้านเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.
1.	<u>พ.101</u> ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	4.369	.711
2.	ปลูกฝังให้มีความรู้เกี่ยวกับโภชนาการที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.418	.757
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	4.376	.761
4.	<u>พ.102</u> ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	4.504	.703
5.	ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้อื่นใกล้ชิดเพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	4.397	.736
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางสาธารณสุขเพื่อใช้แก้ปัญหาความสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	3.858	.930

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนผู้ศึกษาเห็นด้วยมากกับความมุ่งหมายในด้านเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน โดยเฉพาะความมุ่งหมายข้อที่ 4 เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด แสดงว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช 2521 เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาสุขศึกษา ในด้านความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายด้านความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.
1.	<u>พ.101</u> ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	4.184	.807
2.	ปลูกฝังให้มีความรู้เกี่ยวกับโภชนาการที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.191	.844
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	4.028	.918
4.	<u>พ.102</u> ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	4.000	.902
5.	ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้อื่นเพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	4.078	.820
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานคนดีทางสาธารณสุขเพื่อใช้แก้ปัญหาด้านสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	3.596	1.014

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาสุขศึกษาในด้านความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนเห็นว่ามี ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาสุขศึกษา ในด้านความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายด้านความสอดคล้องกับ ความต้องการของสังคม	$\bar{X}$	S.D.
1.	<u>พ.101</u> ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	4.191	.844
2.	ปลูกฝังให้มีความรู้เกี่ยวกับโภชนาการที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.170	.862
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	4.128	.852
4.	<u>พ.102</u> ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	4.227	.805
5.	ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้อื่นใกล้ชิดเพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	4.220	.766
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานค้นคว้าทางสาธารณสุขเพื่อใช้แก้ปัญหาด้านสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	3.738	.931

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าจากความมุ่งหมายทั้งหมด 6 ข้อนั้น ครูผู้สอนผู้ศึกษา เห็นว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมมาก แสดงว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตร สามารถสนองความต้องการของสังคมปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาสุขศึกษา ในด้านสามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายได้

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายด้านสามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายได้	$\bar{X}$	S.D.
1.	<u>พ.101</u> ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	3.730	.827
2.	ปลูกฝังให้มีความสำนึกการบริโภคอาหารที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	3.809	.963
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	3.936	.872
4.	<u>พ.102</u> ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	3.929	.931
5.	ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้อื่นเพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	3.872	.818
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานคนกล้าทางสาธารณสุข เพื่อใช้แก้ปัญหาสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	3.574	.980

จากตาราง 10 แสดงว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรในด้านสามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายได้นั้น ครูผู้สอนเห็นว่าสามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ดีมาก

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา

ได้ทำการหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ในส่วนเนื้อหาซึ่งจำแนกเนื้อหาออกเป็น 6 เรื่อง คือ โภชนาการ สุขภาพส่วนบุคคล สวัสดิภาพ การปฐมพยาบาล โรคติดต่อ ประวัติ และผลงานของบุคคลสำคัญ ดังแสดงไว้ในตาราง 11, 12, 13, 14, 15 และ 16 ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา เรื่อง โภชนาการ

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	4.312	.634
2.	ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4.009	.658
3.	ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.241	.844
4.	ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.936	.896

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเรื่องโภชนาการ ในด้านความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีความเห็นว่าเนื้อหานี้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้ ตลอดจนเหมาะสมกับบุคลิกภาวะ ชีวิตประจำวัน และสภาพสังคม ปัจจุบันมาก

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา เรื่อง สุขภาพส่วนบุคคล

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	4.326	.627
2.	ความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	4.099	.720
3.	ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.262	.743
4.	ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4.014	.811

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล ครูผู้สอนสุขศึกษามีความเห็นควมมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้ ด้านความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน ด้านความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน และด้านความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา เรื่อง สวัสดิศึกษา

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องสวัสดิศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	4.312	.645
2.	ความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	4.156	.669
3.	ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.340	.715
4.	ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4.199	.804

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเรื่องสวัสดิภาพ ครูผู้สอน
 สุขศึกษามีความคิดเห็นควมมากว่า ว่างมีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้ มี
 ความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน มีความเหมาะสมกับชีวิตประจำวันและมีความ
 เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา เรื่อง
 การปฐมพยาบาล

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องการปฐมพยาบาล	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	4.298	.754
2.	ความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน	4.057	.744
3.	ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.362	.668
4.	ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4.135	.821

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนเห็นควมมากกับเนื้อหาเรื่องการปฐม
 พยาบาลทั้งในด้านความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้ ความเหมาะสมกับวุฒิ
 ภาวะของผู้เรียน ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน และความเหมาะสมกับสภาพสังคม
 ปัจจุบัน

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา เรื่อง โรคติดต่อ

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องโรคติดต่อ	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	4.227	.721
2.	ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4.007	.660
3.	ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.262	.693
4.	ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4.255	.691

จากตาราง 15 แสดงว่าเนื้อหาเรื่องโรคติดต่อ ครูผู้สอนเห็นว่ามีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้ มีความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน เหมาะสมกับชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับสภาพของสังคมปัจจุบันมาก

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา เรื่อง ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญ

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญ	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	4.035	.832
2.	ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	3.681	.928
3.	ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	3.511	1.073
4.	ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.596	1.014

จากตาราง 16 แสดงว่าครูผู้สอนเห็นด้วยมากกับเนื้อหาเรื่องประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญ ทั้งในด้านความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้ ความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวันและด้านความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ได้ทำการหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษา ในส่วนกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ระบุไว้ในคู่มือแผนการสอนของกรมวิชาการ (ตาราง 17) สื่อการเรียนการสอน (ตาราง 18) แผนการสอน (ตาราง 19) และเวลาเรียน (ตาราง 20)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาผู้ศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.
1.	สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	4.099	.720
2.	สอดคล้องกับเนื้อหา	3.901	.690
3.	สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.794	.761
4.	ตรงกับความสนใจของผู้เรียน	3.732	.698
5.	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	3.934	.674
6.	ช่วยส่งเสริมความรู้ของผู้เรียน	4.050	.730

จากตาราง 17 แสดงว่าครูผู้สอนมีความเห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมมากทั้งในเรื่องความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้ สอดคล้องกับเนื้อหา สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ตรงกับความสนใจของผู้เรียน เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และช่วยส่งเสริมความรู้ของผู้เรียน

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ด้านสื่อการเรียนการสอน

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.
1.	สอดคล้องกับเนื้อหา	4.050	.740
2.	สอดคล้องกับกิจกรรม	3.837	.743
3.	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	3.872	.782
4.	สามารถใช้ได้ในหลายโอกาส	3.809	.844

จากตาราง 18 แสดงว่าครูผู้สอนมีความเห็นว่าสื่อการเรียนที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมมากในเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา ส่วนเรื่องความสอดคล้องกับกิจกรรม ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และสามารถใช้ได้ในหลายโอกาส ครูผู้สอนเห็นว่ามีความเหมาะสมมากพอสมควร

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาผู้ศึกษา ด้าน
แผนการสอนของกรมวิชาการ

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับแผนการสอน	$\bar{X}$	S.D.
1.	ให้ความรู้แก่ครูมาก	4.007	.937
2.	ความสะดวกในการนำไปใช้	3.879	.906
3.	ความชัดเจนของแต่ละบท	3.589	1.001
4.	ให้แนวทางปฏิบัติ	3.830	.878

จากตาราง 19 แสดงว่า ครูผู้สอนมีความเห็นด้วยมาก ว่าแผนการสอนให้ความรู้
แก่ครูมาก ส่วนข้ออื่น ๆ เช่น ความสะดวกในการนำไปใช้ ความชัดเจนของแต่ละบทและ
ให้แนวทางปฏิบัติครูผู้สอนเห็นด้วยมากพอสมควร

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาผู้ศึกษา ด้าน
เวลาเรียน

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับด้านเวลาเรียน	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความเหมาะสมกับเนื้อหา	3.631	1.143
2.	ความเหมาะสมกับวัย	3.844	.856

จากตาราง 20 แสดงว่าครูผู้สอนมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมกับเนื้อหา และ
เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนมากพอสมควร

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผล

ไต่ถามการหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาในด้านการประเมินผลซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ วิธีประเมินผลความรู้ตามความมุ่งหมาย (ตาราง 21) และการตัดสินผลการเรียน (ตาราง 22)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ด้านวิธีประเมินผลความรู้ตามความมุ่งหมาย

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับวิธีประเมินผลความรู้ตามความมุ่งหมาย	$\bar{X}$	S.D.
1.	การทดสอบพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็น	4.440	.614
2.	เครื่องมือที่กำหนดให้ใช้วัดพฤติกรรมเหมาะสมแล้ว	3.681	.813
3.	เกณฑ์ที่ใช้วัดเหมาะสมกับวัย	3.752	.846
4.	การกรอกแบบประเมินผลทำได้ง่าย	3.723	.895
5.	เกณฑ์ที่ใช้สอดคล้องกับความมุ่งหมายมาก	3.816	.825

จากตาราง 21 แสดงว่าครูผู้สอนมีความเห็นว่าการทดสอบพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นมาก สำหรับเครื่องมือที่กำหนดให้ใช้วัดพฤติกรรม เกณฑ์ที่ใช้วัดเหมาะสมกับวัย การกรอกแบบประเมินผลทำได้ง่ายและเกณฑ์ที่ใช้สอดคล้องกับความมุ่งหมายนั้น ครูมีความเห็นที่เหมาะสมมากพอสมควร

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาผู้ศึกษา ด้านการตัดสินใจผลการเรียน

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจผลการเรียน	$\bar{X}$	S.D.
1.	เวลาเรียนที่กำหนดไว้เหมาะสมดีแล้ว	3.858	1.032
2.	เกณฑ์ตัดสินผลการเรียนมีความเหมาะสมดีแล้ว	3.858	.858
3.	เครื่องมือที่ใช้วัดผลมีความชัดเจน	3.567	.958

จากตาราง 22 แสดงว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นด้วยมากพอสมควรทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นคำถามที่เกี่ยวกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน และเครื่องมือที่ใช้วัดผล

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร

ได้ทำการหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาผู้ศึกษา
ในส่วนการบริหารและการบริการหลักสูตร ดังแสดงไว้ในตาราง 23

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาผู้ศึกษา ใน
ส่วนการบริหารและการบริการหลักสูตร

ข้อที่	คำถามเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.
1.	ผู้บริหารมีการติดตามผลสม่ำเสมอ	3.574	1.142
2.	เอกสารบริการหลักสูตรมีเพียงพอ	3.177	1.232
3.	หนังสืออ่านประกอบเพื่อสร้างเสริมความรู้มีเพียงพอ	3.071	1.350
4.	ความช่วยเหลือในการจัดอบรมมีเพียงพอ	2.837	1.329
5.	มีการแนะนำช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา	3.241	1.298
6.	มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอยู่เสมอ	3.255	1.301
7.	การช่วยเหลือในการจัดซื้อการสอน	3.191	1.368

จากตาราง 23 แสดงว่าครูผู้สอนมีความเห็นว่าผู้บริหารมีการติดตามผลสม่ำเสมอ
มากพอสมควร ส่วนเอกสารบริการหลักสูตร หนังสืออ่านเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความช่วย
เหลือเมื่อมีปัญหา การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและการช่วยเหลือในการจัดซื้อ
การสอน ครูผู้สอนเห็นควยในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชา
ผู้ศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยจาแนกตามระดับวุฒิทางการศึกษา วิชาเอกวิชาโท
ประสบการณ์การสอน และขนาดโรงเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องจักรกลทาง
สถิติ

ตาราง 24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมาย
ของหลักสูตร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

คำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมาย	ระดับวุฒิทางการศึกษา				t
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การใช้ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	4.1467	0.667	4.1793	0.503	-0.33
2. เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.3222	0.665	4.3182	0.444	0.04
3. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.0333	0.711	3.9899	0.525	0.42
4. ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.1466	0.736	4.0732	0.541	0.63
5. สามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายได้	3.8755	0.761	3.7323	0.685	1.17

จากตาราง 24 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและวุฒิปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านความมุ่งหมายไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์คำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีมีความคิดเห็นในด้านการใช้ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย ด้านเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ด้านความเหมาะสมกับวัย และด้านความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ส่วนในด้านที่สามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายได้ อยู่ในระดับมากพอสมควร

ตาราง 25 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา ระหว่าง
ครูที่มีวุฒิต่างกัน

เนื้อหา	ระดับวุฒิทางการศึกษา				t
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. โภชนาการ	4.1900	0.562	4.0985	0.509	1.01
2. สุขภาพส่วนบุคคล	4.1633	0.616	4.1894	0.462	-0.29
3. สวัสดิภาพ	4.2467	0.636	4.2576	0.462	-0.12
4. การปฐมพยาบาล	4.6633	0.644	4.2689	0.501	-1.09
5. โรคติดต่อ	4.2200	0.587	4.1515	0.492	0.74
6. ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญ	3.6700	0.757	3.7463	0.894	-0.55

จากตาราง 25 แสดงว่าครูผู้สอนผู้ศึกษาที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาแต่ละเรื่องพบว่าครูผู้สอนทั้งวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีมีความเห็นด้วยมากกับเนื้อหาเรื่อง โภชนาการ สุขภาพส่วนบุคคล สวัสดิภาพ การปฐมพยาบาล และโรคติดต่อ ส่วนเรื่องประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญ ครูผู้สอนมีความเห็นด้วยมากพอสมควร

ตาราง 26 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

คำถามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับวุฒิทางการศึกษา				t
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. กิจกรรมการเรียนการสอน	3.9311	0.531	3.9040	0.471	0.32
2. สื่อการเรียนการสอน	3.9000	0.646	3.8826	0.636	0.16
3. แผนการสอน	3.8467	0.783	3.8030	0.784	0.33
4. เวลาเรียน	3.6467	0.900	3.8409	0.851	-1.31

จากตาราง 26 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์แต่ละข้อแล้วพบว่า ทั้งครูผู้สอนที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน แผนการสอน และเวลาเรียนอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมากพอสมควร

ตาราง 27 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

การประเมินผล	ระดับวุฒิทางการศึกษา				t
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. วิธีประเมินผลความรู้ตามความมุ่งหมาย	3.9306	0.575	3.8273	0.625	1.02
2. การตัดสินผลการเรียน	3.7155	0.847	3.8131	0.704	-0.74

จากตาราง 27 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์แต่ละข้อพบว่าทั้งครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีมีความคิดเห็นทั้งในด้านการประเมินผลความรู้ตามความมุ่งหมายและการตัดสินผลการเรียนอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก

ตาราง 28 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

การบริหารและการบริการหลักสูตร	ระดับวุฒิทางการศึกษา				t
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การบริหารและการบริการหลักสูตร	3.2914	1.035	3.0801	1.154	1.15

จากตาราง 28 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และวุฒิปริญญาตรี มีความคิดเห็นในด้านการบริหารและการบริการหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความมุ่งหมายของ
หลักสูตร ระหว่างครูที่มีวุฒिवิชาเอกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	8.1374	4.0687	2.0380
ภายในกลุ่ม	138	275.5014	1.9964	
รวม	140	283.6388		

จากตาราง 29 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิต่างกัน วิชาสอนต่างกัน วิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทสอนต่างกัน และวิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทอื่น ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านความมุ่งหมายไม่แตกต่างกัน หรือมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา
ระหว่างครูที่มีวุฒिवิชาเอกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	5.8027	2.9014	1.3175
ภายในกลุ่ม	138	303.9068	2.2022	
รวม	140	409.7095		

จากตาราง 30 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิทางวิชาเอกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
หลักสูตรคานเนื้อหาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน
การสอน ระหว่างครูที่มีวุฒิวิชาเอกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.7155	1.3578	0.6613
ภายในกลุ่ม	138	283.3624	2.0534	
รวม	140	286.0779		

จากตาราง 31 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิทางวิชาเอกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
หลักสูตรในคานกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประเมินผล
ระหว่างครูที่มีวุฒिवิชาเอกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.9893	0.9947	1.0253
ภายในกลุ่ม	138	133.8829	0.9702	
รวม	140	135.8722		

จากตาราง 32 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิต่างวิชาเอกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
หลักสูตรด้านการประเมินผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารและ
การบริการหลักสูตร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างวิชาเอกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.9718	0.9859	0.8227
ภายในกลุ่ม	138	165.3737	1.1984	
รวม	140	167.3455		

จากตาราง 33 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิต่างวิชาเอกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
หลักสูตร ในด้านการบริหารและการบริการหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.5935	1.2968	0.6367
ภายในกลุ่ม	138	281.0446	2.0366	
รวม	140	283.6381		

จากตาราง 34 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านความมุ่งหมายไม่แตกต่างกัน

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.2776	2.1388	0.9663
ภายในกลุ่ม	138	305.4313	2.2133	
รวม	140	309.7089		

จากตาราง 35 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.8393	2.4196	1.1873
ภายในกลุ่ม	138	281.2375	2.0379	
รวม	140	286.0768		

จากตาราง 36 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประเมินผล ระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.2648	1.1325	1.1698
ภายในกลุ่ม	138	133.6082	0.9681	
รวม	140	135.8730		

จากตาราง 37 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการประเมินผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารและ
การบริการหลักสูตร ระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.1521	0.0760	0.063
ภายในกลุ่ม	138	167.1938	1.2115	
รวม	140	167.3457		

จากตาราง 38 แสดงว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความมุ่งหมายของ
หลักสูตร ระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	16.1728	8.0864	4.1723*
ภายในกลุ่ม	138	267.4660	1.9381	
รวม	140	283.6388		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 39 แสดงว่าครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านความมุ่งหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่าความคิดเห็นของครูในโรงเรียนต่าง ๆ ว่าโรงเรียนขนาดใหญ่บ้างที่มีความคิดเห็นต่างกัน ในด้านความมุ่งหมาย จึงทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อไปโดยใช้ (q - Statistic) ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
		3.9212	4.0467	4.2721
ขนาดใหญ่	3.9212	—	0.1255	0.3509*
ขนาดกลาง	4.0467		—	0.2254*
ขนาดเล็ก	4.2721			—

$$r = 2 \quad r = 3$$

$$q .95 (r, 138) = 2.77 \quad q .95 (r, 138) = 3.31$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 แสดงว่าครูในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 วิชาสุขศึกษา ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรแตกต่างกับความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นแตกต่างกับครูในโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูในโรงเรียนขนาดใหญ่และครูในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านความมุ่งหมายไม่แตกต่างกัน

ตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสู่ศึกษา
ระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	5.7323	2.8661	1.3012
ภายในกลุ่ม	138	303.9780	2.2027	
รวม	140	309.7103		

จากตาราง 41 แสดงว่าครูสอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 42 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน
ระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.7890	1.8945	0.9262
ภายในกลุ่ม	138	282.2878	2.0455	
รวม	140	286.0768		

จากตาราง 42 แสดงว่าครูสอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 43 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประเมินผล
ระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.086	0.543	0.5559
ภายในกลุ่ม	138	134.787	0.9767	
รวม	140	135.873		

จากตาราง 43 แสดงว่าครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการประเมินผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารและ
การบริการหลักสูตร ระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.3059	1.6530	1.391
ภายในกลุ่ม	138	164.0399	1.1887	
รวม	140	167.3458		

จากตาราง 44 แสดงว่าครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้
 - ก. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
 - ข. เนื้อหา
 - ค. กิจกรรมการเรียนการสอน
 - ง. การประเมินผล
 - จ. การบริหารและการบริการหลักสูตร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแยกตามวุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแยกตามขนาดโรงเรียน

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน
2. ครูที่มีวุฒิวิชาเอกสุขศึกษา วิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทสุขศึกษา และวิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทอื่น ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน

4. ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้

ก. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างครั้งนี้คือ ครูผู้สอนสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 168 คน

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาที่มีต่อหลักสูตรวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช 2521 ในด้านความมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการหลักสูตร

ค. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปขอความร่วมมือต่อศึกษาธิการจังหวัดในการเก็บข้อมูล จากโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 11 ทั้งโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 105 โรงเรียน โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 168 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมา 148 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.09 เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ได้ 141 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.93

ง. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละข้อคำถาม ในตอนที่ 2 ซึ่งแยกเป็น 5 หมวด คือ ความมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการหลักสูตร

2. เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของครูระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษาในระดับที่ต่างกัน จะมีความคิดเห็นในเรื่องการใช้หลักสูตรในหัวข้อต่าง ๆ โดยใช้สถิติค่า t (t - test)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของครูระหว่างครูที่มีวุฒิทางวิชาเอกต่างกัน ประสบการณ์การสอนต่างกัน และครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน โดยใช้สถิติค่า F (F - test) แบบทางเดียว One Way Analysis of Variance

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ก. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาสุขศึกษา

1. หมดความมุ่งหมายของหลักสูตร ครูมีความเห็นว่าการใช้ภาษาในการเขียนความมุ่งหมายมีความชัดเจนมากอ่านแล้วเข้าใจ ในด้านเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ครูมีความเห็นว่า เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก โดยเฉพาะความมุ่งหมายข้อ 4 เป็นประโยชน์มากที่สุด นอกจากนี้ครูคิดเห็นว่าความมุ่งหมายส่วนมากมีความเหมาะสมกับวัยและสภาพความต้องการของสังคม สามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายได้ดีมาก

2. หมดเนื้อหา ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาทุกเรื่องที่กำหนดไว้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้นัก สำหรับในด้านความเหมาะสมกับวุฒิภาวะเหมาะสมกับชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาทุกเรื่องมีความเหมาะสมมาก

3. หมดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูมีความเห็นว่ากิจกรรมที่กำหนดไว้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย เนื้อหา ความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียนมาก นอกจากนี้กิจกรรมช่วยส่งเสริมความรู้ของผู้เรียนมากอีกด้วย สำหรับสื่อการเรียนการสอนครูมีความเห็นว่าสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม เหมาะสม

กับวัยของผู้เรียนมาก สามารถนำมาใช้ได้หลายโอกาส สำหรับแผนการสอนครูมีความเห็นว่าให้ความรู้แก่ครูมาก มีความสะดวกในการนำไปใช้ มีความชัดเจนดี และให้แนวทางปฏิบัติแก่ครูมากพอสมควร เรื่องเวลาเรียนครูมีความเห็นว่าเหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียนมาก

4. หมวดการประเมินผล ครูมีความเห็นด้วยมากกับการทดสอบพื้นฐาน เครื่องมือที่กำหนดใช้วัดพฤติกรรม เกณฑ์ที่ใช้วัดมีความเหมาะสมกับวัยมาก ครูสามารถกรอกแบบประเมินผลได้ และเกณฑ์ที่ใช้ก็สอดคล้องกับความมุ่งหมายมาก สำหรับการตัดสินผลการเรียนนั้น ครูมีความเห็นด้วยมากกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ เกณฑ์การตัดสินและความชัดเจนของเครื่องมือที่ใช้วัดผล

5. หมวดการบริหารและการบริการหลักสูตร ครูมีความเห็นด้วยมากกับการที่ผู้บริหารมีการติดตามผลสม่ำเสมอ สำหรับในค่านเอกสารบริการหลักสูตรหนังสืออ่านประกอบ ความช่วยเหลือในการจัดอบรมช่วยเหลือแนะนำ การให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และการช่วยในการจัดสื่อการสอน ครูมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ข. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสอนสุขศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยแยกตามวุฒิทางการศึกษาในระดับที่ต่างกัน วุฒิทางวิชาเอกที่ต่างกัน ประสพการณ์การสอนที่ต่างกัน

1. ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาในระดับที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ทั้งในหมวดความมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการหลักสูตร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ครูที่มีวุฒิทางวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ทั้งในหมวดความมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการหลักสูตร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ครูที่มีประสพการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ทั้งในหมวดความมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการหลักสูตร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ค. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนสุศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร วิชา
สุศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยแยกตามขนาดโรงเรียน

ครูมีความคิดเห็นเรื่องหลักสูตรวิชาสุศึกษา พอสรุปได้ดังนี้

1. หมายความว่าหมายครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุศึกษา ในหมายความว่าหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นแตกต่างกันครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
2. หมายความว่า ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในหมายความว่าไม่แตกต่างกัน
3. หมายความว่ากิจกรรมการเรียนการสอน ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในหมายความว่ากิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน
4. หมายความว่า ประเมินผล ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในหมายความว่าประเมินผลไม่แตกต่างกัน
5. หมายความว่า บริหารและการบริการหลักสูตร ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรหมายความว่าบริหารและการบริการหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ก. ความคิดเห็นของครูผู้สอนสุศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุศึกษา พุทธศักราช 2521

1. หมายความว่า หมายความว่า จากการวิจัยพบว่า

หมายความว่า หมายความว่าของหลักสูตรในด้านความชัดเจนของการใช้ภาษาและความเข้าใจ ครูผู้สอนเห็นว่าการใช้ภาษาเขียน หมายความว่าหมายความว่านั้นใช้ภาษาชัดเจน ครูเข้าใจง่ายมาก เมื่อครูอ่านแล้วสามารถเข้าใจและสามารถนำไปสอนได้โดยไม่มีปัญหาแต่ประการใด

ความมุ่งหมายของหลักสูตรในค่านเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ครูผู้สอนเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ทำให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

ความมุ่งหมายของหลักสูตรในค่านความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ครูผู้สอนเห็นว่าเหมาะสมกับวัยของเด็กมาก แสดงว่าความมุ่งหมายเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก

ความมุ่งหมายของหลักสูตรในค่านความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ครูผู้สอนเห็นว่าความมุ่งหมายนี้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของสังคมได้ดี แสดงว่าความมุ่งหมายทั้งหมดมีความสอดคล้องกับสภาพสังคมที่ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน

ความมุ่งหมายของหลักสูตรในค่านความสามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายได้ ครูผู้สอนเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ครูสามารถนำไปสอนให้เกิดผลแก่ตัวผู้เรียนได้มาก ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้กับชีวิตประจำวันได้ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุข

จากการวิจัยในเรื่องความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช 2521 พบว่าครูเห็นด้วยกับความมุ่งหมายของหลักสูตรมาก ซึ่งตรงกับงานวิจัยของบุญนิตย์ ไวลูตีก (บุญนิตย์ ไวลูตีก 2522 : 145) พบว่าจุดมุ่งหมายกล่าวไว้ชัดเจนเหมาะสมกับผู้เรียน และถ่ายทอดการนำไปปฏิบัติได้ และยังสอดคล้องกับของวิเชียร เทียมเมือง (วิเชียร เทียมเมือง 2521 : 140) พบว่าในค่านความมุ่งหมายมีความชัดเจนเหมาะสมกับวัย และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไปของเนื้อหาต่าง ๆ

2. หมวดเนื้อหา จากการวิจัยพบว่า

เนื้อหาทุกเรื่องที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ครูผู้สอนมีความเห็นว่ามี ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้นาน สาเหตุอาจเป็นเพราะหลักสูตร วิชาสุขศึกษาใช้มาแล้วประมาณ 6 ปี ครูผู้สอนมีความถนัดและความชำนาญในวิชานี้มาก

เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน จากจำนวนเนื้อหาทั้งหมดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ครูผู้สอนมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของเด็กมาก จากความเห็นดังกล่าวแสดงว่าครูเห็นด้วยกับเนื้อหาแต่ละเรื่องว่าเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของเด็ก เด็กมีความพร้อมที่จะรับเนื้อหาที่บ่งไว้ในหลักสูตรได้

เนื้อหาเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน ครูผู้สอนมีความเห็นว่า เนื้อหาแต่ละเรื่องมีความเหมาะสมกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมาก ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่ต้องใช้อยู่กับเหตุการณ์ประจำวันที่มีอยู่เสมอ

เนื้อหาเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ครูผู้สอนเห็นว่า เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละเรื่องมีความเหมาะสมกับสภาพของสังคมปัจจุบัน จากความคิดเห็นดังกล่าวนี้ แสดงว่าเนื้อหาแต่ละเรื่องที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถปรับเข้ากับสภาพสังคมปัจจุบันได้ก็ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน

จากผลการวิจัยในคานเนื้อหาปรากฏว่าครูเห็นด้วยกับเนื้อหาเรื่องต่าง ๆ ในวิชาสุขศึกษาว่ามีความเหมาะสมดี ซึ่งตรงกับงานวิจัยของสุภกัญญา สุจริตจิตร (สุภกัญญา สุจริตจิตร 2521 : 151) ว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีความเหมาะสมกับวัย เหมาะสมกับท้องถิ่น และการดำรงชีวิตประจำวัน นอกจากนี้แล้วยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษา ขาประยูร (อุษา ขาประยูร 2524 : 138) ว่าเนื้อหาต่าง ๆ ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเหมาะสมดี มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ครูเห็นว่าเหมาะสมพอสมควร

3. หมวดกิจกรรมการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่า

คานกิจกรรมการเรียนการสอนครูมีความคิดเห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้ เนื้อหาและความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนด้วย นอกจากนี้ยังส่งเสริมความสนใจของผู้เรียนและยังส่งเสริมความรู้ของผู้เรียนได้มาก นับว่าเป็นข้อดีของหลักสูตรที่กิจกรรม เนื้อหา ความมุ่งหมายมีความสอดคล้องกันและเหมาะสมกับวัยของเด็กรวมทั้งตรงกับความสนใจของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการดี

ด้านสื่อการเรียนการสอน ครูมีความคิดเห็นว่าสื่อการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม เหมาะสมกับวัยและสามารถใช้ได้ในหลายโอกาส แสดงว่าสื่อการเรียนสามารถทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ จึงนับได้ว่าเป็นความสำเร็จของหลักสูตรได้บรรลุความมุ่งหมายที่วางไว้

ด้านแผนการสอน ครูมีความคิดเห็นว่าแผนการสอนให้ความรู้แก่ครูมาก มีความสะดวกในการนำไปใช้ มีความชัดเจนให้แนวทางในการปฏิบัติ จึงสรุปได้ว่าแผนการสอนเป็นคู่มือที่ช่วยเหลือให้ครูได้รับประโยชน์และแนวทางแก่ครูผู้สอนได้ดี

ด้านเวลาเรียน ครูมีความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียนมาก

จากผลของการวิจัยจึงสรุปได้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน แผนการสอนและเวลาเรียน ครูผู้สอนมีความเห็นด้วยมาก จึงทำให้หลักสูตรบรรลุถึงความมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภกัญญา สุจริตจิตร (สุภกัญญา สุจริตจิตร 2521 : 148) ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้มีความเหมาะสม ครูสามารถนำไปปฏิบัติได้

4. หมวดการประเมินผล จากการวิจัยพบว่า

วิธีประเมินผลความรู้ตามความมุ่งหมาย ครูผู้สอนเห็นว่าการทดสอบพื้นฐานการเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ เครื่องมือที่กำหนดให้ใช้วัดพฤติกรรมและเกณฑ์ที่ใช้วัดมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนมาก การกรอกแบบประเมินผล ครูสามารถทำได้ ตลอดจนเกณฑ์ที่ใช้สอดคล้องกับความมุ่งหมายมาก สำหรับเวลาเรียน เกณฑ์การตัดสิน และเครื่องมือที่ใช้วัดมีความชัดเจนมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนสุขศึกษาส่วนใหญ่เคยรับการอบรมเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรวิชาสุขศึกษามาแล้ว จึงไม่มีปัญหาในเรื่องการประเมินผล ซึ่งตรงกับ การวิจัยของสุรศักดิ์ สุรโยธี (สุรศักดิ์ สุรโยธี 2519 : 45) ว่าการวัดและการประเมินผลทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษานั้น ครูผู้สอนส่วนมากเห็นว่าการใช้เกณฑ์การประเมินผลและการระดับเฉลี่ยที่กรมพลศึกษาได้นำไว้นั้นมีความเหมาะสมดีแล้ว

5. หมวดบริหารและการบริการหลักสูตร จากการวิจัยพบว่า

ผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาสุขศึกษามาก จึงมีการติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ เอกสารบริการหลักสูตรและหนังสืออ่านประกอบเพื่อส่งเสริมความรู้ในเพียงพอในระดับปานกลาง สำหรับการช่วยเหลือแนะนำอบรมและการจัดสื่อการสอนนั้นมีพอในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่าการบริหารและการบริการหลักสูตรจะต้องมีการปรับปรุงช่วยเหลือจากฝ่ายบริหารให้มากกว่านี้ ตลอดจนครูผู้สอนจะต้องร่วมมืออย่างเต็มที่ การเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาสุขศึกษาจึงจะประสบผลสำเร็จ

ข. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนสุขศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยแยกตามวิถีทางการศึกษาในระดับต่างกัน วิถีทางวิชาเอกต่างกัน และประสบการณ์การสอนต่างกัน ซึ่งพบว่าครูผู้สอนสุขศึกษาที่มีวิถีทางการศึกษาในระดับต่างกัน วิถีทางวิชาเอกต่างกันและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช 2521 ไม่แตกต่างกันในทุกหมวดคือ หมวดความมุ่งหมาย หมวดเนื้อหา หมวดกิจกรรมการเรียนการสอน หมวดการประเมินผล หมวดบริหารและบริการหลักสูตร ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ตรงกับงานวิจัยของอุษา ขาประยูร (อุษา ขาประยูร 2524 : 141) ว่าครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในการนำหลักสูตรไปใช้ไม่แตกต่างกัน และตรงกับการวิจัยของอารี สายธร (อารี สายธร 2507 : 92) ซึ่งพบว่าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรคล้ายคลึงกันเมื่อแยกวุฒิและประสบการณ์ เพ็ญสุข หวังแก้ว (เพ็ญสุข หวังแก้ว 2507 : 81) กล่าวว่าความคิดเห็นของครูในเรื่องหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในเรื่องวุฒิและจำนวนปีทำการสอนต่างกัน วิเชียร เทียมเมือง (วิเชียร เทียมเมือง 2520 : 150) ได้แสดงให้เห็นว่าเกี่ยวกับประสบการณ์การสอนของครู มิได้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ครูมีความคิดแตกต่างกัน จากการที่ครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับหลักสูตรอาจเป็นเพราะครูมีความเข้าใจหลักสูตรวิชาสุขศึกษาค่อนข้างดี หลักสูตรมีความเหมาะสมในการสื่อความหมาย ครูมองเห็นและเข้าใจหลักสูตรแนวทางเดียวกัน นับว่าเป็นความสำเร็จตามเป้าหมายอย่างดียิ่งของหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พุทธศักราช 2521

ค. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนสู่ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชา
สู่ศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยแยกตามขนาดโรงเรียน จากผลการเปรียบเทียบความ
คิดเห็นของครูที่อยู่โรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่าครูในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสู่ศึกษา ในหมวดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล
การบริหารและการบริการหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วน
ในหมวดความมุ่งหมายครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้
โดยที่ครูในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นด้วยกับหลักสูตรหมวดความมุ่งหมายมาก ครูในโรงเรียน
ขนาดใหญ่และขนาดกลางมีความคิดเห็นในหลักสูตรหมวดความมุ่งหมายไม่แตกต่างกัน การ
ที่ครูในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดความมุ่งหมายแตกต่างกัน
ดังกล่าว อาจเป็นเพราะหลักสูตรในหมวดความมุ่งหมายมีขอบปรองคือ ความมุ่งหมาย
กำหนดไว้กว้างเกินไป ทำให้ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ซึ่งส่วนมากจะตั้ง
อยู่ในเขตเมืองได้รับการนิเทศและได้รับความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลาจึงเข้าใจเกี่ยวกับ
หลักสูตรในหมวดความมุ่งหมายมากกว่าครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งส่วนมากจะเป็น
โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตนอกเมืองหรือโรงเรียนราษฎร์ที่มีจำนวนครูน้อย ครูใน
โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางจึงเห็นขอบปรองของหลักสูตรในหมวดความมุ่งหมาย
ดังกล่าว ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรน่าจะพิจารณาให้ความสนใจหลักสูตรวิชาสู่ศึกษา
ในหมวดความมุ่งหมายให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

งานวิจัยนี้อาจชี้ให้เห็นว่าขอบปรองของหลักสูตรในเรื่องความมุ่งหมาย แต่งาน
วิจัยนี้ยังหาอยู่ในขอบเขตจำกัด จึงยังไม่อาจจะบ่งถึงขอบปรองของหลักสูตรได้อย่างเด่นชัด
พอที่จะเสนอให้มีการปรับปรุงหรือดัดแปลงในปัจจุบัน แต่ผู้วิจัยจะขอให้ข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรวิชาสุขศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 เป็นหลักสูตรที่เข้ามาเป็นเวลา 6 ปีการศึกษาแล้ว จึงควรจะได้มีการติดตามผลและประเมินผลหลักสูตรอย่างจริงจังและควรกระทำต่อเนื่องกันไป เพื่อให้ทราบถึงข้อบกพร่องซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ และหากมีส่วนใดของหลักสูตรที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ก็จะได้จัดให้มีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของสังคม เพราะเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป สภาพปัญหาและความต้องการทางการศึกษาของสังคมย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย หลักสูตรจึงต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสุขภาพของบุคคลให้มีความรู้ ความต้องการของสังคมและประเทศชาติต่อไป

2. หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้เข้าใจหลักสูตรในทุก ๆ ด้าน การอบรมหรือสัมมนาครูสอนวิชาสุขศึกษาควรหาอย่างเฉพาะเจาะจงและทั่วถึง เพื่อให้ครูสอนสุขศึกษาได้มีความรู้เข้าใจหลักสูตรอย่างแท้จริง

3. การบริการหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็นควรกระทำอย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และเป็นไปอย่างทั่วถึง อาทิเช่น หนังสือหลักสูตร คู่มือครู เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยความคิดเห็นของครูสอนสุขศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของเขตการศึกษาอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิจัยการประเมินผลหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 11 ซ้ำอีก

3. ควรมีการวิจัยความคิดเห็นของครูสอนสุขศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 - 6 เพื่อที่จะนำผลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

4. ควรได้ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีจำนวนข้อน้อย แต่ให้ครอบคลุมเนื้อหา เพื่อผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่เกิดความเบื่อหน่ายและเป็นการประหยัดเวลาด้วย

ปัญหาอุปสรรคในการศึกษาครั้งนี้

การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนผู้ศึกษาในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับ
หลักสูตรวิชาสุขศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 มีสิ่งที่น่าสังเกตเกี่ยวกับ
ปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ควรจะมีเวลาให้ผู้ตอบแบบสอบถาม
มากพอให้ผู้ตอบแบบสอบถามจะได้พิจารณาอย่างละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนที่มี
ต่อหลักสูตร จะทำให้ข้อมูลที่ได้นั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. การที่จะให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ส่งแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้วส่ง
กลับคืนมายังผู้วิจัย ควรจะมีการกำหนดเวลาไว้ด้วย จึงจะทำให้ได้รับแบบสอบถามคืนไม่
ล่าช้าจนเกินไป

ဘုရားရှင်

บรรณานุกรม

กัลยา สฤษดิ์กุล "สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตร" มิตรครู 7 :

17 - 18, 43 - 44 30 มีนาคม 2508

แก้วตา คณะวรรณ "ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ของครูใหญ่
ประธานกลุ่มโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

ครูศาสตร์ 6 : 89 - 94 พฤศจิกายน - ธันวาคม 2521

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน ผลงานวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์
เจริญผล 2521, 506 หน้า

คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, สำนักงาน ปฏิรูปการศึกษา รายงาน
คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2518, 294 หน้า
ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล ไทยวัฒนาพานิช 2517, 434 หน้า

เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 135 หน้า

การารัตน์ อุทัยพยัคฆ์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 กลุ่มเสริมสร้างลักษณะนิสัยของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดราชบุรี ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 197 หน้า อัสสาเนา

ทิสนา แคมมณี "การประเมินผลหลักสูตร" วิทยาสาร 32 : 14 - 18 กันยายน
2519

ธารง บัวศรี ทฤษฎีหลักสูตรตอนที่ 1 มงคลการพิมพ์ 2504, 127 หน้า

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร แผนก
วิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 285 หน้า
อัสสาเนา

บุญนิกย์ ไวสู้ศึก ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ครูประจำการและนักเรียนโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 207 หน้า
อัสสาเนา

ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ หลักการจัดสภาพในโรงเรียน ฉบับสมบูรณ์ อักษรเจริญทัศน์ 2523,
215 หน้า

_____ "หลักสูตรและการสอนสู่ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในปัจจุบันและอนาคต"

วารสารสู่ศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ ปีที่ 8 เล่มที่ 5 ธันวาคม 2525

ประภาเพ็ญ สุวรรณ การสอนสู่ศึกษาทฤษฎีและการประยุกต์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2522,
287 หน้า

พจน์ สะเพียรชัย ประมวลคำบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร โรงพิมพ์คุรุสภา
2517, 368 หน้า

เพ็ญสุข หวังแก้ว ความคิดเห็นของครูชั้นประถมปีที่ 4 ในภาคการศึกษา 1 เกี่ยวกับ
หลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2507, 120 หน้า อักสาเนา

ไพบูลย์ อินทวิชา หลักและวิธีการวัดเจตคติ กองการวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2517, 317 หน้า

มะลิวัลย์ ลับไพร การเปรียบเทียบความคาดหวังของครู ครูใหญ่และศึกษานิเทศก์ที่มีต่อ
ประสิทธิภาพของหลักสูตรประโยคประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มวิชาการงาน
และพื้นฐานอาชีพ วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520,
136 หน้า อักสาเนา

ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีกิจการพิมพ์
2524, 287 หน้า

วิชัย ตันศิริ "แผนงานพัฒนาหลักสูตรและแนวการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น" สามัญศึกษา
13 : 27 - 30, 42 พฤศจิกายน 2519

วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอน โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม 2521, 162 หน้า
วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ รายงานสรุปผลการวิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษา
2503 โรงพิมพ์คุรุสภาพลาคพร้าว 2517

- วิสิฐ วงศ์จิราทร ปัญหาและความต้องการของครูวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาตอนปลาย
เขตการศึกษา 7 ปีการศึกษา 2520 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 2521, 186 หน้า อักสาเนา
- วิเชียร เติ้มเมือง ปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการทดลองใช้
หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2520, 195 หน้า อักสาเนา
- วิไล แพงคา การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนวและนิสิตสาขาการแนะแนว
ต่อลักษณะสำคัญทางทัศนคติ ความรู้และความสามารถของผู้ให้คาปรึกษา วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 94 หน้า อักสาเนา
- ศึกษาธิการ, กระทรวง ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2435 - 2507) โรงพิมพ์
 ศุภสภา 2507
- _____ แผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 ห่างหุ้นส่วนจากัดคักอักษรบัณฑิต 2520,
 35 หน้า
- _____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ศุภสภาลาดพร้าว
 259 หน้า
- สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก รายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับการ
การวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาในประเทศไทยภาคพื้นเอเชีย โรงพิมพ์
 ศุภสภา 2512, 28 หน้า
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์ "รูปแบบการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตร" การวัดผลการศึกษา
 1 : 28 - 42 พฤษภาคม - สิงหาคม 2522
- สมพงษ์ จิตระดับ ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการโรงเรียน
ประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 162 หน้า อักสาเนา
- สวัสดี จงกล "ก่อนที่หลักสูตร พ.ศ. 2521 จะเข้าสู่ห้องเรียน" สภาการศึกษาแห่งชาติ
 12 : 20 - 28 กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2521

สามัญศึกษา, กรม การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น โครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา ระหว่างปี 2506 - 2508 โรงพิมพ์คุรุสภา 2509, 399 หน้า

_____ เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2521, 34 หน้า

สุชาติ โสมประยูร การสอนสุขศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2525, 170 หน้า

สุมิตร คุณานุกร หลักสูตรและการสอน กรุงเทพมหานคร 2518, 259 หน้า

สุรศักดิ์ สุรโยธี ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร หมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขต การศึกษา 11 วิทยานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 50 หน้า อักสาเนา

เสถียร สมิตถาพงศ์ การประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 หมวดวิชาพลานามัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 144 หน้า อักสาเนา

อนันต์ ศรีโสภา การวิจัยเบื้องต้น ไทยวัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า

อภิวัฒน์ ปริชาศาสน์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 หมวดวิชาภาษาไทย วิทยานิพนธ์ ค.ม. ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 156 หน้า อักสาเนา

อารี สายธร ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไปชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2503 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 141 หน้า อักสาเนา

อุษา ขำประยูร ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในกลุ่มเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพ มหานคร วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 202 หน้า อักสาเนา

Beverly, L. Seidel and Mathew C. Rasick Physical Education : an Overview. Massachusetts, Addison - Wesley Publishing Company 1972. 198 p.

Bobbit, Franklin. The Curriculum. Boston : Houghton Mifflin, 1981.
p. 42.

- ① Caruthers, B. "Teacher preparation and Experienced retated to Achievement of the Fifth grade pupils in Science," Dissertation Abstract International. 28 : 1978 - A, December, 1967.

- ② Cronbach, Lee Joseph. The Dependability of Behavioral Measurment Theory of Generalisability for Scores and Prafile. New York, Wiley, 1972. 410 p.

Edward, Allen L. Statistical Analysis. New York, Rinehart and Company, 1958. 234 p.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw - Hill Book Company, 1976. 466 p.

Frymier, Jack R. and Horace C. Hawn. Curriculum Improvement for Better Schools. Ohio : Close A . Jones, 1970. 270 p.

Good, Carter V. Dictionary of Education. 3 rd ed. New York McGraw-Hill Book Company, 1973. 681 p.

Johansen, John H. "The Relationship Between teachers" Perceptions of Influence in local Curriculum Implementation. Education Research. 2 : 81 - 83, October, 1967.

Johnson, Palmor O. and Jackson Robert W. B. Introduction to Statistical Methods. New York, Prentics - Hall, 1953. 375 p.

Krung, Edward A. Curriculum Planning. New York, Harper and Brothers, 1957. 336 p.

- ③ Langenbach, Michael. "Development of an Instrument to Measure teacher's Attitude Toward Curriculum Use and Planning." Education Research. 1 : 35 . 58, September, 1972.

Lindquist, E. F. Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Houghton Mifflin Company, 1956. 393 p.

Mc Cleary, Eloyd E. and Stephen P. Hencley. Secondary School Administration. New York, Dodd and Mead Co., 1970. 399 p.

Saylor, J. Galen, and William M. Alereander. Planning Curriculum for Schools. New York, Holt, Rinehart and Winston Inc., 1974. 404 p.

④ Shim, Chung Phing. "A Study of the Curricular Effect of Four Teacher Characteristic on the Achievement of Elementary School Pupils," Dissertation Abstracts. 12 . 5225 - 5226, June, 1964.

Taba, Hilba. Curriculum Development Theory and Practice. New York, Brace & World Inc., 1962. 526 p.

Willgoose, Carl F. The Curriculum in Physical Education. New Jersey, Phentice - Hall, 1974. 357 p.

⑥ Winer, B. J. Statistical Principles in Experimental Design. New York, Mc Graw-Hill Book Company, 1971. 677 p.

⑤ karr

ภาคผนวก

ภาควิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

18 มกราคม 2527

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

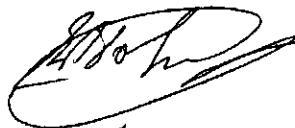
เรียน ครู - อาจารย์ผู้สอนวิชาสุศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ด้วยข้าพเจ้านายณรงค์ นาคเจริญ ได้ท้าวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูผู้สอนสุศึกษาในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521" เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษามหาบัณฑิต ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะผลสรุปที่ได้จะเป็นแนวทางอันสำคัญสำหรับการพัฒนาหลักสูตรระดับชาติ และผู้บริหารระดับต่าง ๆ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้หนึ่งซึ่งได้รับเกียรติเลือกเป็นตัวแทนของครูผู้สอนสุศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 11 ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านช่วยตอบแบบสอบถามที่ได้แนบมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับคำตอบที่ได้รับจากท่านจะเก็บไว้เป็นความลับและนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยในเชิงสถิติเท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ นาคเจริญ)

นิสิตปริญญาโทสุศึกษา ประสานมิตร

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว ให้กาเครื่องหมายถูกลงในวงกลม และ /หรือ เติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

ตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งมี 6 ข้อย่อย

ส่วนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา ซึ่งแยกเนื้อหาออกเป็น 6 เรื่องคือ

โภชนาการ สุขภาพส่วนบุคคล สวัสดิภาพ การปฐมพยาบาล โรคติดต่อ ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญ

ส่วนที่ 3 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 4 ข้อใหญ่คือ

3.1 กิจกรรมการเรียนการสอน

3.2 สื่อการเรียนการสอน

3.3 แผนการสอน

3.4 เวลาเรียน

ส่วนที่ 4 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผล ซึ่งมีอยู่ 2 ข้อย่อย

ส่วนที่ 5 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร ซึ่งมีอยู่ 9

ข้อย่อย

ซึ่งแต่ละข้อมีช่องให้กาเครื่องหมายถูกอยู่ 5 ช่อง ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นแต่ละข้อ ดังนี้ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 4 หมายถึง เห็นด้วย, 3 หมายถึง ไม่น่าใจ, 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย, 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่างตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่น่าใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5	4	3	2	1
☒				

(0) สอดคล้องกับเนื้อหา

ท่านกาเครื่องหมายถูกในช่องแรก หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

โปรดตอบทุกข้อ

ตอนที่ 1

รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมายถูก ลงในช่องวงกลม และ/หรือ เติมข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. วุฒิทางการศึกษา

- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

3. วิชาเอกหรือวิชาโทที่ท่านศึกษามา

- ☐ วิชาเอกสาขาศึกษา
- ☐ วิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทสาขาศึกษา
- ☐ วิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทอื่น ๆ

4. ท่านเคยสอนวิชาสุขศึกษามาแล้วรวมกี่ปี

- ☐ ต่ำกว่า 5 ปี
- ☐ ตั้งแต่ 5 - 10 ปี
- ☐ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

5. โรงเรียนที่ท่านสอนอยู่ขณะนี้

- ☐ มีนักเรียนตั้งแต่ 500 คนลงมา
- ☐ มีนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน
- ☐ มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน การประเมินผล การบริหารและการบริการหลักสูตร โปรดกาเครื่องหมายถูก ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านในแต่ละข้อ

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ความมุ่งหมาย	การใช้วิชา จัดเจนเข้าใจ ง่าย	เป็นประโยชน์ ต่อผู้เรียน	เหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	มีความสอดคล้อง กับความคงการ ของสังคม	สามารถสอน ให้เกิดผลตาม ความมุ่งหมายได้
	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
<u>พ.101 สุขศึกษา</u>					
1. ใหรูจักและปฏิบัติ ตนไคอยางถูกตองใน เรืองสุภาพสวนบุคคล					
2. ปลุกฝงใหมีนิสัยการ บริโภคอาหารที่ดีและ รูจักเลือกรับประทาน อาหารที่มีประโยชน์ ต่อร่างกาย					
3. ใหสามารถรักษา ความปลอดภยของตน เองและผูอื่น					
<u>พ.102 สุขศึกษา</u>					
4. ใหรูจักการปฐม พยาบาลเพื่อช่วย เหลือตนเองและ ผูอื่น					

ความมุ่งหมาย	การใช้ภาษา ชัดเจนเข้าใจ ง่าย	เป็นประโยชน์ ต่อผู้เรียน	เหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	มีความสอดคล้อง กับความต้องการ ของสังคม	สามารถสอน ให้เกิดผลตาม ความมุ่งหมายได้
5. ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ ตลอดจน มาตรการป้องกันตนเองและ ผู้ใกล้ชิด เพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น 6. ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานคนคว้าทางสาธารณสุข เพื่อใช้แก้ปัญหาคนสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา

เนื้อหา	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>เรื่องที่ 1 โภชนาการ</u>					
1.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	-	-	-	-	-
1.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	-	-	-	-	-
1.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	-	-	-	-	-
1.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	-	-	-	-	-
<u>เรื่องที่ 2 สุขภาพส่วนบุคคล</u>					
2.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	-	-	-	-	-
2.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	-	-	-	-	-
2.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	-	-	-	-	-
2.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	-	-	-	-	-
<u>เรื่องที่ 3 ลัทธิศึกษา</u>					
3.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	-	-	-	-	-
3.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	-	-	-	-	-
3.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	-	-	-	-	-
3.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	-	-	-	-	-
<u>เรื่องที่ 4 การปฐมพยาบาล</u>					
4.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	-	-	-	-	-
4.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	-	-	-	-	-
4.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	-	-	-	-	-
4.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	-	-	-	-	-

เนื้อหา	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>เรื่องที่ 5 โรคติดต่อ</u>					
5.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้				-	
5.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน				-	
5.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	-	-	-	-	-
5.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน					-
<u>เรื่องที่ 6 ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญ</u>					
6.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้					-
6.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน			-	-	-
6.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	-	-		-	
6.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน			-	-	

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ระบุไว้ในคู่มือ แผนการสอนของกรมวิชาการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3.1.1 สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้					
3.1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	-			-	-
3.1.3 สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล	-	-	-	-	-
3.1.4 ตรงกับความสนใจของผู้เรียน	-	-	-	-	-
3.1.5 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	-	-	-	-	-
3.1.6 ช่วยส่งเสริมความรู้ของผู้เรียน	-		-	-	-

3.2 สื่อการเรียนการสอน ที่ระบุไว้ในคู่มือแผน การสอนของกรมวิชาการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3.2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
3.2.2 สอดคล้องกับกิจกรรม					
3.2.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3.2.4 สามารถใช้ได้หลายโอกาส					
3.3 แผนการสอนของกรมวิชาการ					
3.3.1 ให้ความรู้แก่ครูมาก					
3.3.2 ความสะดวกในการนำไปใช้					
3.3.3 ความชัดเจนของแต่ละบท					
3.3.4 ใหแนวทางปฏิบัติ					
3.4 เวลาเรียน					
3.4.1 ความเหมาะสมกับเนื้อหา					
3.4.2 ความเหมาะสมกับวัย					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผล

4.1 วิธีประเมินผลความรู้ตามความมุ่งหมาย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4.1.1 การทดสอบพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็น					
4.1.2 เครื่องมือที่กำหนดให้ใช้วัดพฤติกรรมเหมาะสมแล้ว					
4.1.3 เกณฑ์ที่ใช้วัดเหมาะสมกับวัย					
4.1.4 การกรอกแบบประเมินผลทำได้ง่าย					
4.1.5 เกณฑ์ที่ใช้สอดคล้องกับความมุ่งหมายมาก					

ส่วนที่ ๕

4.2 การตัดสินผลการเรียน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4.2.1 เวลาเรียนที่กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว					
4.2.2 เกณฑ์ตัดสินผลการเรียนมีความเหมาะสมแล้ว					
4.2.3 เครื่องมือที่ใช้วัดผลมีความชัดเจน					

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร

การบริหารและการบริการหลักสูตร	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5.1 ผู้บริหารมีการติดตามผลสม่ำเสมอ					
5.2 เอกสารบริการหลักสูตรมีเพียงพอ					
5.3 หนังสืออ่านประกอบเพื่อสร้างเสริมความรู้ เพียงพอ					
5.4 ความช่วยเหลือในการจัดอบรมมีเพียงพอ					
5.5 มีการแนะนำช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา					
5.6 มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอยู่เสมอ					
5.7 การช่วยเหลือในการจัดสื่อการสอน					

คำอ่านาจำแนกของแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรด้านการใช้ภาษาชัดเจน
เข้าใจง่าย

ข้อที่	ความมุ่งหมาย	t
1.	ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	3.42
2.	ปลูกฝังให้มีความรักการบริโภคอาหารที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.73
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	3.74
4.	ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	4.45
5.	ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้ใกล้ชิด เพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	4.03
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานคนควาทางสาธารณสุข เพื่อใช้แก้ปัญหาความสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	3.43

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรต้านเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

ข้อที่	ความมุ่งหมาย	t
1.	ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	3.76
2.	ปลูกฝังให้มีความรู้เกี่ยวกับโภชนาการที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	3.20
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	4.61
4.	ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	6.32
5.	ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้อื่นใกล้ชิดเพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	3.99
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานคนควาทางสาธารณสุข เพื่อใช้แก้ปัญหาความสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	2.34

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรด้านเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ข้อ	ความมุ่งหมาย	t
1.	ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	3.99
2.	ปลูกฝังให้มึนนิสัยการบริโภคอาหารที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.61
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	4.50
4.	ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	6.33
5.	ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ ตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้อื่นเพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	3.81
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานคนควาทางสาธารณสุขเพื่อใช้แก้ปัญหาความสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	2.03

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรท่านมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ข้อที่	ความมุ่งหมาย	t
1.	ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	3.76
2.	ปลูกฝังให้มีความสนใจการบริโภคอาหารที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	3.00
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	4.45
4.	ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	5.00
5.	ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ ตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้อื่นใกล้ชิดเพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	4.52
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานคนควาทางสาธารณสุขเพื่อใช้แก้ปัญหาความสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	2.72

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรท่านสามารถสอนให้เกิดผลตามความมุ่งหมายใด

ข้อที่	ความมุ่งหมาย	t
1.	ให้รู้จักและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล	4.60
2.	ปลูกฝังให้มีความสนใจ การบริโภคอาหารที่ดีและรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	2.75
3.	ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	3.24
4.	ให้รู้จักการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น	4.74
5.	ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ ตลอดจนระมัดระวังตนเองและผู้อื่นเพื่อความปลอดภัยจากโรคเหล่านั้น	3.34
6.	ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับผลงานคนกล้าทางสาธารณสุขเพื่อใช้แก้ปัญหาด้านสุขภาพที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน	2.29

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา

เนื้อหา	t
เรื่องที่ 1 โภชนาการ	
1.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	3.57
1.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4.60
1.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.17
1.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.96
เรื่องที่ 2 สุขภาพส่วนบุคคล	
2.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	3.16
2.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4.42
2.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.88
2.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.32
เรื่องที่ 3 สวัสดิภาพ	
3.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	3.90
3.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	3.18
3.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.22
3.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.94
เรื่องที่ 4 การปฐมพยาบาล	
4.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	4.42
4.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	3.13
4.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.02
4.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4.76

เนื้อหา	t
เรื่องที่ 5 โรคติดต่อ	
5.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	4.32
5.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4.29
5.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	4.15
5.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.67
เรื่องที่ 6 ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญ	
6.1 ความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	3.17
6.2 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	2.72
6.3 ความเหมาะสมกับชีวิตประจำวัน	2.08
6.4 ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	2.00

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ระบุไว้ในคู่มือแผนการสอนของกรมวิชาการ	t
3.1.1 สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนรู้	3.59
3.1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.85
3.1.3 สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล	2.15
3.1.4 ตรงกับความสนใจของผู้เรียน	3.62
3.1.5 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	3.39
3.1.6 ช่วยส่งเสริมความรู้ของผู้เรียน	3.44

3.2 สื่อการเรียนการสอนที่ระบุไว้ในคู่มือแผนการสอนของกรมวิชาการ	t
3.2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	3.42
3.2.2 สอดคล้องกับกิจกรรม	2.98
3.2.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.98
3.2.4 สามารถใช้ได้หลายโอกาส	4.04
3.3 แผนการสอนของกรมวิชาการ	t
3.3.1 ให้ความรู้แก่ครูมาก	2.46
3.3.2 ความสะดวกในการนำไปใช้	3.28
3.3.3 ความชัดเจนของแต่ละบท	4.97
3.3.4 ใ้แนวทางปฏิบัติ	4.88
3.4 เวลาเรียน	t
3.4.1 ความเหมาะสมกับเนื้อหา	2.21
3.4.2 ความเหมาะสมกับวัย	2.34

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผล

4.1 วิธีประเมินผลความรู้ตามความมุ่งหมาย	t
4.1.1 การทดสอบพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็น	3.26
4.1.2 เครื่องมือที่กำหนดให้ใช้วัดพฤติกรรมเหมาะสมแล้ว	2.49

4.1 วิธีประเมินผลความรู้ตามความมุ่งหมาย	t
4.1.3 เกณฑ์ใช้วัดเหมาะสมกับวัย	3.69
4.1.4 การกรอกแบบประเมินผลทำได้ง่าย	2.98
4.1.5 เกณฑ์ใช้สอดคล้องกับความมุ่งหมายมาก	2.69
4.2 การตัดสินผลการเรียน	t
4.2.1 เวลาเรียนที่กำหนดไว้เหมาะสมดีแล้ว	2.29
4.2.2 เกณฑ์ตัดสินผลการเรียนมีความเหมาะสมดีแล้ว	4.90
4.2.3 เครื่องมือที่ใช้วัดผลมีความชัดเจน	2.75

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร

การบริหารและการบริการหลักสูตร	t
5.1 ผู้บริหารมีการติดตามผลสม่ำเสมอ	4.56
5.2 เอกสารบริการหลักสูตรมีเพียงพอ	3.45
5.3 หนังสืออ่านประกอบเพื่อสร้างเสริมความรู้มีเพียงพอ	3.93
5.4 ความช่วยเหลือในการจัดอบรมมีเพียงพอ	2.86
5.5 มีการแนะนำช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา	3.21
5.6 มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอยู่เสมอ	2.85
5.7 การช่วยเหลือในการจัดสื่อการสอน	2.51